

bilten

合気道

O
D
I
V
I
A

Aikikai Yugoslavia

bilten Jugoslovenske aikido federacije

broj 1

U ovom broju:

Seminar u Arandelovcu

Urednik:
Saša Obradović

Saradnici:
Dr. Boško Ivanišević, Zoran Stančević, Bojan Stanojević, Aleksandar Dejanović, Zoran Mičić, Novak Jerkov

Saradnici iz inostranstva:
Slobodan Tabaković, Mn USA,
Mr. Mire Zloh, London, Engleska

Dizajn, naslovna strana i DTP:
Saša Obradović

Jugoslovenska aikido federacija
Aikikai Yugoslavia

Predsedništvo:
Zoran Obradović, predsednik
Saša Obradović, sekretar
Radivoje Janković, potpredsednik
Irena Jakovljević, potpredsednik
Jelena Vrzić, blagajnik

Tehnički direktor:
Masatomi Ikeda

Foto slog:
“Error design”, Beograd

Štampa:
“Graf”, Beograd

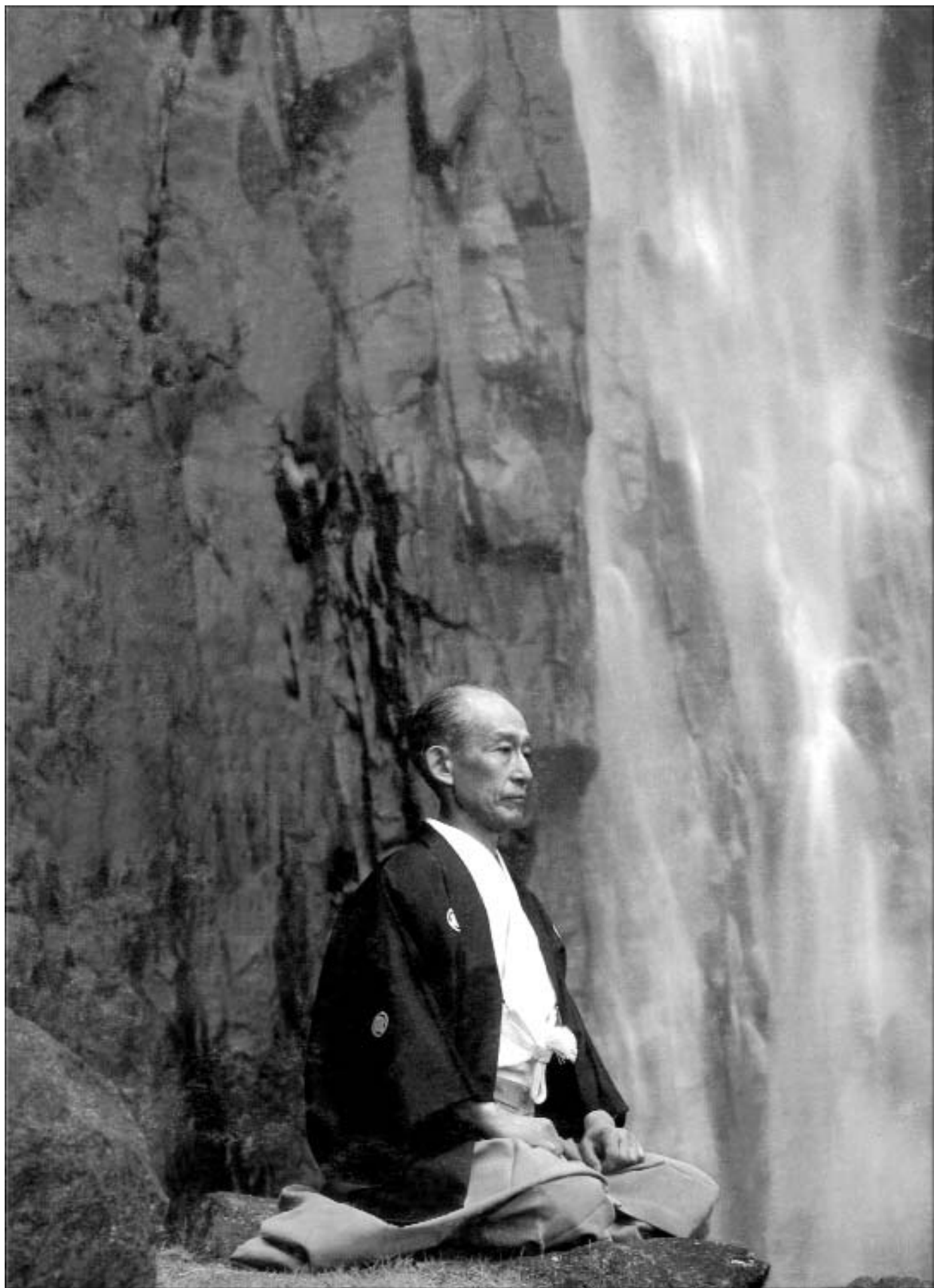
Broj 1
tiraž 300 kom.

avgust 2000.

tel. za informacije:
064 125-10-71

Sadržaj:

<u>Uz prvi broj</u>	5
<u>Novosti</u>	6
<u>Seminar u Aranđelovcu</u>	7
<u>30 godina aikidoa u Jugoslaviji</u>	10
<u>Umeće mira</u>	14
<u>Biografija O senseia Moriheja Uešibe</u>	16
<u>Značaj produbljivanja treninga</u>	21
<u>Tradicionalni japanski dođo</u>	22
<u>13 pravila za instruktore aikidoa</u>	24
<u>6 pravila za vežbanje</u>	25
<u>Aikido - borilačka veština ili filozofski put</u>	26
<u>Intervju: Mitsugi Saotome sensei</u>	27
<u>Vežbanje uma u aikidou</u>	30
<u>Naši u svetu</u>	31
<u>Aikido rečnik</u>	33
<u>Japan</u>	37
<u>Pregled istorije Japana</u>	38
<u>More magle</u>	42
<u>Zen i borilačke veštine</u>	44
<u>Polaganja za dan i kyu 1999.</u>	46
<u>Polaganja za dan i kyu 2000.</u>	48
<u>Klubovi JAF</u>	50

Saša Obradović

“Iz rada aikido klubova, a kasnije i Aikido društva "Beograd", proistekla je potreba za širim informisanjem kako početnika, tako i starijih članova iz oblasti aikidoa. Obzirom da se u našoj zemlji iz ove oblasti vrlo malo do sada pisalo i da ne postoji jedan list ili časopis koji bi se bavio teorijom aikidoa kao veštinom i kao filozofijom, došlo se na ideju da bi možda bilo korisno, za sve koji se interesuju za ovu oblast, da se pokrene jedan BILTEN”

Ovo je bio uvod Aikido biltena br.2 Aikido društva “Beograd” objavljenog 15.10.1982. godine. Očigledno, bilo je potrebno da tada rođena ideja ne samo odraste, nego da dočeka i punoletstvo!

U ovom prvom broju bih se posebno zahvalio saradnicima koji su mi predhodne tri godine nesebično pomogli u izradi internet prezentacije JAF. Web prezentacija JAF je postala jedna od najposećenijih i najsadržajnijih internet prezentacija koje se bave aikidoom i iz nje je i ovaj časopis izrastao. Ekskluzivno je za ovaj bilten gospodin Slobodan Tabaković iz Minesote poslao fotografije O senseia Moriheja Uešibe. Većina od njih nije dosad bila objavljena u Jugoslaviji.

Na kraju, ili na početku, ne mogu da nam poželim ništa lepše uz prvi broj nego da uskoro izađe i drugi. Nadam se već za pola godine.

Uživajte!

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to Saša Obradović.

Slika:

Kišomaru Uešiba

Novosti

iz sveta aikidoa - kod nas i u svetu

Jedan od prvih evropljana koji je vežbao kod Morihēja Uešibe, Andre Noke umro je 11. marta 1999. godine. Majstor Noke je imao 8. dan što je i najviši pojas dodeljen nekom ko nije Japanac. On je početkom 50-tih godina zajedno sa majstorom Tadashi Abeom bio jedan od prvih protagonista aikidoa u Francuskoj. Od 1955. do 1957. je vežbao kao Uchi deshi kod O senseja. Organizacija na čijem se čelu nalazio - G.H.A.A.N. (Groupe historique d'Aikido André Nocquet) imala je 1996. godine 63 kluba. Radi vaše informacije te godine je Aikikai Francuske, u čijem je članstvu i pomenuta Nokeova organizacija, imao 632 kluba!

Ova informacija stiže sa priličnim zakašnjenjem - nemojte mi zameriti ređe posećujem sajtove na francuskom jeziku.

AK Tisa-Zrenjanin, 15.01.2000.

U Zrenjaninu je 15. januara 2000. održan tradicionalni Božićni seminar. Više informacija o njemu na prezentaciji aikido kluba "Tisa" (www.tisa.org.yu)

Od 9. februara 2000. godine internet prezentacija JAF je na novoj adresi www.aikikai.org.yu. Imamo mnogo više prostora nove sadržaje.

Prezentacija se svakodnevno ažurira i stalno dopunjuje. To je uticalo i na značajno povećanje poseta, prosečno oko 600 ulogovanja u toku jednog meseca.

U organizaciji AK "Yama do" iz Novog Sada, 13. i 14. maja 2000. godine je održan aikido seminar koji je vodio majstor Mikele

Kvaranta (Michele Quaranta) 5. dan. Majstor Kvaranta vodi aikido klub u Bazelu, u švajcarskoj i prvi je asistent Ikede senseja, tehničkog direktora JAF. Ovaj seminar je bila lepa prilika članovima kluba "Yama do" i gostima da steknu nova znanja i da se druže. Osim članova našeg aikikaia, seminaru su prisustvovala i dva člana Aikikaia Slovačke. Krajem marta u istom klubu JAF je organizovao veliki embukai pred preko 400 posetilaca.

Dana 3. i 4. juna 2000. godine je održan seminar AK "Shin Ken". Treninge je vodio Jerkov Novak, trener kluba. Osim članova kluba

domaćina seminaru su prisustvovali kao gosti i članovi aikido klubova iz Beograda: "Istok", "Novi Beograd" i "Zemun".

Prema statistici Strategic Marketing & Media Research Institute iz Beograda, u Srbiji 11.7% domaćinstava ima PC (u Beogradu 26%), a internet pristup ima 6.7% (u Beogradu 16.9%). Ako nemate kompjuter ili niste još na internetu - šta čekate? (www.inet.co.yu)

Ako ste ovaj problem sa PC-jem i internetom rešili evo adresa na svetској mreži koje morate posetiti:

- www.aikiweb.com - jedan od najpopularnijih aikido sajtova na internetu. Obavezno posetite!

- www.aiki.com - najpoznatiji aikido časopis ATM na mreži.

- www.aikidojournal.com - on line aikido časopis. Sjajno urađen.

- www.aikikai.or.jp - oficijelna prezentacija Aikido World Headquartersa tj. Hombu dođoa.

- www.stevenseagal.com - prezentacija Stivena Sigala. O budo karijeri, filmovima itd.

- www.aikikai.org.yu - zvanična prezentacija JAF. Na njoj možete naći, pored ostalih mnogobrojnih sadržaja, spisak od preko 1000 aikido i preko 2500 linkova koji se bave drugim borilačkim veštinama.

Masatomi Ikeda

šihan

Seminar u Arandelovcu

Saša Obradović

*Letnja aikido škola
od 5. - 8. avgusta 2000. god.*

U prepunoj sali SC "Šumadija" u Arandelovcu, održana je Međunarodna letnja aikido škola pod vodstvom šihana Masatomi Ikeda 7.dan, tehničkog direktora Jugoslovenske aikido federacije. Na seminaru je učestvovalo oko 100 učesnika, goto-

vo isključivo iz naše organizacije. Osim senseja i njegovog asistenta majstora Mikele Kvarantea 5.dan, koji su doputovali iz Švajcarske, od stranih učesnika bili su prisutni i dva člana ruskog aikikaia.

U predivnoj atmosferi međusobnog druženja i iskrenog prijateljstva, uz perfektne uslove, učesnici seminara su imali priliku da puno toga nauče. Posebno priznanje treba dati organi-

zatorima koji su ovom prilikom dali svoj apsolutni maksimum.

Treninzi su se održavali u velikoj sali dva puta dnevno: pre podne u trajanju od dva do dva i po sata i predveče u trajanju od sat i po.

Ono po čemu se ovaj seminar najviše razlikovao od predhodnih četiri, koliko ih je bilo sa Ikeda sensejem do sad u Jugoslaviji, su bili

*Slike:
 sa seminara,
 Arandjelovac, 2000*

treninzi sa štapom. Vežbe koje su rađene i celokupni sistem rada sa štapom su za većinu učesnika bili potpuno novi. Ovde naravno treba izuzeti učesnike poslednjeg domaćeg seminara na Durmitoru 1996.

Na ispitu 7. avgusta 2000. god. dan pojas su dobili:

Edin Bečković	1 ^o DAN
Aleksandar Karišik	1 ^o DAN
Dejan Spiroski	1 ^o DAN
Dragan Antić	1 ^o DAN
Igor Strahinjić	1 ^o DAN
Irena Jakovljević	2 ^o DAN
Nebojša Oklobdžija	2 ^o DAN
Davor Popović	2 ^o DAN
Aleksandar Zdravković	2 ^o DAN
Goran Kitanović	2 ^o DAN
Radivoje Janković	3 ^o DAN

godine na kome su ovi treninzi imali skoro indentični program. Tehnike sa štapom su rađene na skoro svim treninzima. Vežbalo se zajednički i

po grupama, u zavisnosti od pojasa. Ovaj tekst se neće baviti opisivanjem samih tehnika. Treninzi na seminarima nikad ne traju dovoljno dugo da bi se tehnike objasnile i uvežbale pa će se gradivo, bar se nadam, kao i posle svakog drugog seminara, uvežbavati na klupskim treninzima.

Trećeg dana, nakon prepodnevnog treninga, održano je polaganje za dan pojaseve. Od jedanest kandidata za prvi, drugi i treći dan - svi su položili, bez posebnih zamerki od strane ispitivača - ni po pitanju nedovoljnog vremenskog uslova kandidata za ispit, ni vezano za sam tenički deo polaganja. Kao i kod svakog polaganja, većina u publici, nevezano za svoje iskustvo u aikidou i pojas, je imala svoje zamerke na rad kandidata. Ovo ne mora biti loše - sigurno su bar pažljivo pratili ispit. Na sreću ili na žalost, pojas se uvek dobija a ne osvaja. Jedino je bitno šta o kandidatima i pri-

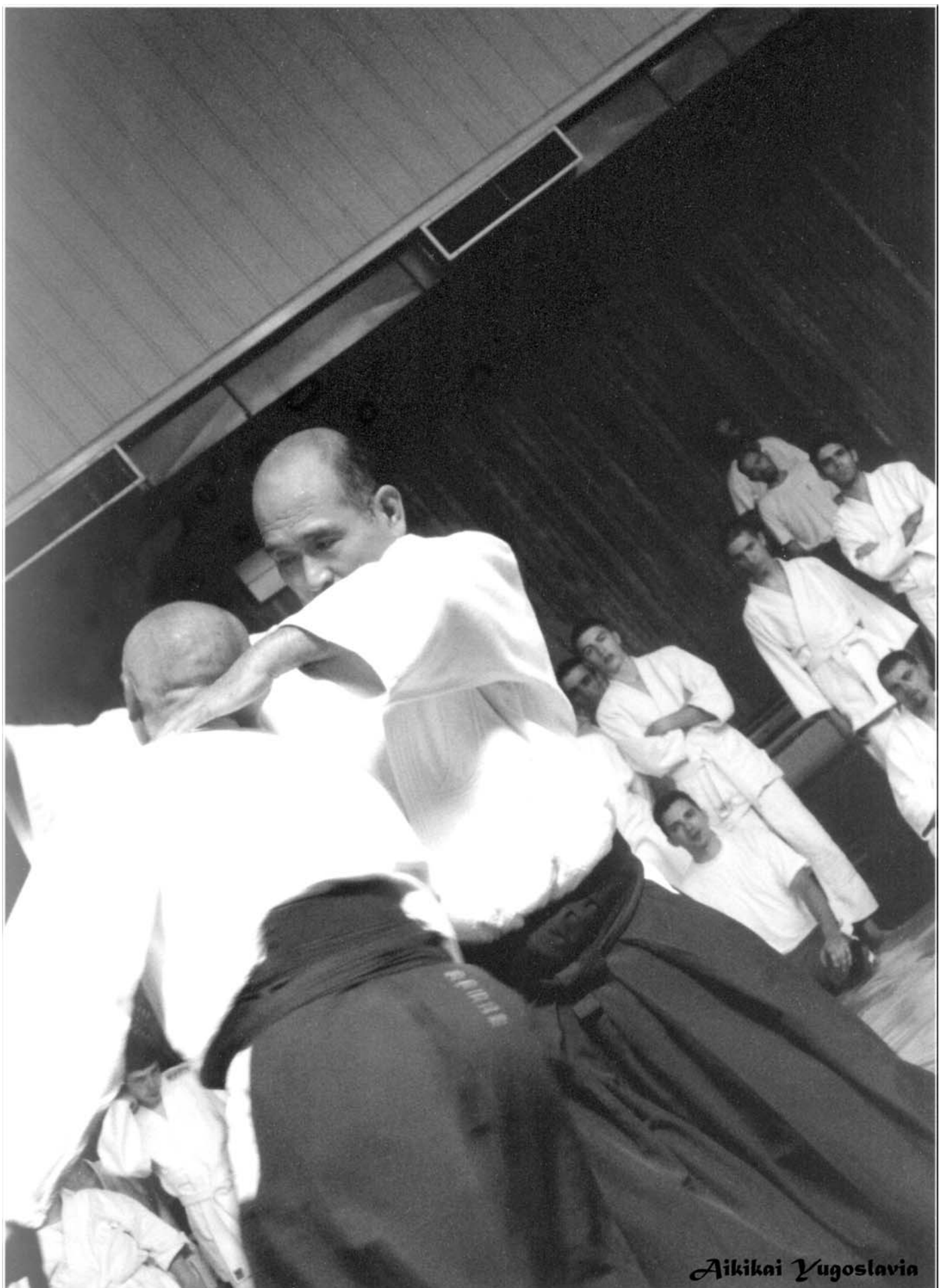
kazanom misli ispitivač kod koga se polaže.

Osim treninga, na posebnim sastancima šihan Ikeda je dao veliki broj instrukcija vezanih za naredne aktivnosti JAF-a. Možemo slobodno reći da nas, ako sve to predloženo sa njegove strane zaživi, čeka sasvim izvesna budućnost.

Ovaj seminar je bio i najbolja prilika za popularisanje aikidoa u Arandjelovcu, u šta će se istoimeni klub iz ovog mesta najbolje uveriti u septembru mesecu kada bude počela nova sezona.

Sledeći seminara sa Ikeda senseiem je zakazan u terminu od 11. do 13. novembra ove godine. Možemo se samo nadati da će obećani ritam od dva seminara godišnje da zaživi. Nadam se da će učesnici i na narednim seminarima biti sa široko otvorenim očima i puni entuzijazma kao što je to bio slučaj ovog vrelog leta u Arandjelovcu.

30 godina aikidoa u Jugoslaviji

Saša Obradović

*Slika:
Jodi Fudimoto 1985.*

⊙ Kako je sve počelo?

Pred kraj šezdesetih godina grupa džudista se prvi put sreće sa aikidoom na jednom seminaru u Italiji i ubrzo nakon toga aikido počinje da se vežba kod nas u Beogradu. U to vreme (od marta 1970. pa do 1974. godine) u Beogradu je izlazio časopis "Budopress". To je bio prvi časopis u zemlji koji se bavio boričkim veštinama i izlazio je jednom mesečno. U njemu su se, po prvi put, pojavile i reportaže o aikidou. Na naslovnoj strani prvog broja bila je reportaža o majstoru Hiroši Tadi, danas 8.dan, koji je predstavljen kao "poslednji živi samuraj". U jednoj maloj rubrici istog broja najavljen je i dolazak majstora Tošira Nemota, 4.dan, iz Tokija, koji će održati petodnevni savezni seminar. Majstor Nemoto je godinu dana

ranije održao prvi seminar u Beogradu on je ujedno bio i prvi majstor koji je održao seminar u Jugoslaviji.

U decembru 1970. godine džudo klub "Partizan" formira aikido sekciju koju je tada vodio Dragan Milošević 1.dan.

Osim u ovom klubu aikido je u Beogradu mogao da se vežba još i u klubu "Dedinje", u aikido sekciji "Budo akademije" i aikido klubu "Student". Među prvima koji su tih godina širili aikido bili su Zoran Ristić, Mirko Jovandić, Ljuba Vračarević, Milan Zagorac.

⊙ Japanski instruktori

Nakon majstora Nemota 1974. godine u Beograd dolazi Hiroši Tada i drži jednonedeljni seminar i pola-

ganje za dan pojaseve. Ovaj seminar je bio izutno značajan za dalji razvoj aikidoa u zemlji. Zahvaljujući susretima naših aikidoka sa majstorom Tadam, koji je tada živeo u Italiji, veze između našeg i italijanskog aikidoa postaju sve čvršće. Sredinom sedamdesetih Italija je bila zemlja u kojoj se aikido intenzivno širio. Veliki broj japanskih instruktora je dolazio u ovu zemlju i održavani su brojni seminari.

Gostovanja naših aikidoka na tim seminarima postaju redovna. Kao prirodan nastavak te saradnje, iz Italije 1975. godine u Jugoslaviju dolazi Jodi Fudimoto (Yoji Fujimoto). Majstor Fudimoto (7.dan) će narednih 20 godina biti tehnički direktor za Jugoslaviju i njegov dugogodišnji rad ostaviće naj-snažniji pečat na naš aikido.

Slika:
Seminar, Jođi Fuđimoto,
D. Jocić i V. Vesović 1980.

Seminari sa Fudimotom senseiem su, uz povremena ostupanja, držani redovno u ritmu od dva puta godišnje i osim Beograda, održavani su i na Krku kao sedmodnevni seminari (bilo ih je pet, od 1985. do 1990.). U tom dugom periodu, osim majstora Fudimotoa, u Jugoslaviji gostuju majstori: Hideki Hosokava, (7.dan), Jokota sensei (6.dan), Šimitsu sensei (8.dan), Masatake Fudita (8.dan) i još nekolicina japanskih instruktora.

Od 1997. godine tehnički direktor Aikiai Jugoslavije je majstor Masatomi Ikeda (7.dan) koji živi i radi u Švajcarskoj. Ikeda sensei je trenutno jedan od najvećih aikido autoriteta u Evropi i osim našem aikikaiu on je tehnički direktor Švajcarske, Ruske, Češke i Slovačke aikido organizacije. Kao i u ranijem periodu planirano je da se seminari sa Ikedom senseiem održavaju dva puta godišnje. Majstor Ikeda je do danas održao pet seminara u organizaciji JAF, poslednji avgusta ove godine.

Slike

Gore: Seminar, Hideki Hosokava 1984.

Desno: Seminar na Kopaoniku 1993.

 Aikido organizacije

Od samog početka je postojala želja da se napravi jedna nacionalna aikido organizacija. U to vreme se pri Džudo savezu Jugoslavije formira i Aikido savez Jugoslavije koji zbog neorganizovanosti i nedostatka baze brzo prestaje sa radom. Zahvaljujući entuzijazmu ljudi iz aikido sekcije džudo kluba "Partizan", od 1975. godine ustanovljeni su, dvaput godišnje seminari sa japanskim instruktorima. Ovako organizovan rad vremenom doveo do stvaranja

Aikido društva "Beograd". Ova organizacija će na Četvrtom svetском kongresu održanom u Tokiju avgusta 1984. godine biti primljena za punopravnog člana IAF (International Aikido federation) i postaće zvanični predstavnik Jugoslavije u ovoj organizaciji. Informacije o članovima IAF možete naći na internetu, na adresi: "www.aikido-international.org".

U želji da organizacija koja okuplja klubove iz cele zemlje ima i naziv koji bi to stanje odražavao, Aikido društvo "Beograd" januara 1994. godine prerasta u organizaciju sa imenom: Jugoslovenska aikido federacija - Aikikai Yugoslavia, u daljem tekstu JAF.

Osim ovih pomenutih organizacija, jedna grupa aikidoka je svoje napredovanje u aikidou rešila da ostvari samostalno, bez redovne saradnje sa japanskim instruktorima i tokom svih ovih godina na području Jugoslavije bilo je formirano nekoliko organizacija od koje su neke, kao naprimer WCRA, i danas aktivne.

Slika

Levo: Seminar, Yokota sensei, 1989.

Aikido organizacije koje trenutno funkcionišu a koje imaju i redovnu saradnju sa japanskim instruktorima, su, osim “Jugoslovenske aikido federacije”, “Ki aikido savez Jugoslavije” i “Jugoslovenski aikido centar”.

 IAF - International Aikido Federation

IAF je osnovana 1975. godine i do danas status punopravnog člana imaju 42 nacionalne organizacije, uključujući i našu. Na čelu ove organizacije se nalazio Kišomaru Uešiba sin Moriheja Uešibe, tvorca aikidoa. Nakon smrti svog oca, od 18. januara 1999. godine Aiki Došu i predsednik IAF je Moriteru Uešiba, unuk O Senseia. Osamdesetih godina, prema različitim podacima, IAF je imala između 150.000 i 700.000 članova. Najjače nacionalne aikido federacije u svetu, neračunajući Japan su: Aikikai Francuske, Aikikai USA, Aikikai Italije, Aikikai Brazila.

Klubovi i aikido organizacije u Japanu su direktno pod Aikikai fon-

dacijom (**Aikikai Fondation**) zajedno sa IAF.

Aikikai organizaciju čine, po hijerarhiji:

- 1) Došu (Doshu)
- 2) Šihani
- 3) Šidoini
- 4) Fuku-Šidoini
- 5) nosioci dan pojasa
- 6) kyu pojasevi i
- 7) početnici.

Pojasevi se dobijaju od strane ovlašćenih ispitivača (Došua, šihana, šidoina i Fuku-šidoina).

Nakon položenog ispita za dan pojas, od strane **Aikikai Fondation** se dobija **Aikido International Yudansha Card** - Međunarodni aikido pasoš. Uz ovaj dokument se dobija i diploma sa potpisom Aiki Doshu-a Moriteru Uešibe (do januara 1999. Kišomaru Uešibe) i pečatom organizacije. Diplome se dobijaju i za svaki naredni položeni dan pojas.

 Aikido klubovi

Bilo bi gotovo nemoguće nabrojati sve klubove koji su za trideset godina od kada je aikido došao u Jugoslaviju postojali. Danas u zemlji ima osamdesetak klubova od kojih, pojedini broje svega nekoliko članova ili uopšte ne funkcionišu. Od tih prvih godina se, zapravo, nijedan klub nije održao do danas. U okviru aikido društva "Beograd" klub čija je sala početkom osamdesetih godina bila centralni dođo, bio

Slika

Gore: Fudimoto sensei. Slika neposredno pred početak embukaia, (aikido prikaza), maj 1995.

Levo: Seminar na Durmitoru 1996.

Slika

Desno: Embukai, Novi Sad, mart 2000.

je DTV "Partizan" na Dedinju koji je vodio u prvo vreme Mirko Jovandić a zatim Jovica Stanojević, kao glavni trener kluba.

Tradiciju ovog kluba danas nastavlja klub "Jovica Stanojević" koji nosi ime po svom tragično preminulom treneru. Godine 1980. otvaraju se još dva kluba u Beogradu: AK "Tašmajdan" (danas AK "Abrašević") i AK "Pinki" (danas AK "Zemun"). Godine 1990. počinje sa radom AK "Novi Beograd" (danas se zove AK "Shin Ken" a prvobitno ime ovog kluba nosi drugi klub). Ova četiri kluba bili su osnivači JAF, a njihovi prvi ljudi članovi prvog predsedništva novonastale organizacije.

O klubovima koji danas rade samostalno ili u okviru drugih organizacija možete naći više informacija na njihovim prezentacijama na internetu, ako ih poseduju.

Aikikai Jugoslavia

Kao prirodan put razvoja, broj klubova u okvir JAF je rastao i članstvo u Jugoslovenskoj aikido federaciji je dosad imalo preko 40

klubova. Nažalost, većina od ovih klubova danas nije sa nama. Danas JAF čini 11 klubova sa preko 300 članova. Spisak ovih klubova i njihove adrese su dati na pretposljednjoj strani časopisa.

Godine 1993. JAF organizuje prvi domaći letnji seminar na Kopaoniku. Praksa domaćih letnjih seminara je nastavljena i narednih godina, pa su 1994, 95. i 1996. održana tri sedmodnevna seminara na Durmitoru.

Od 1995. godine i poslednjeg seminara u Beogradu sa Fuđimoto senseijem, seminari su masovniji i održavaju se u velikim salama. Broj učesnika na njima se kreće oko sto, što je u odnosu na ukupno članstvo jako

dobra posećenost. O članovima, seminarima i ispitima vodi se precizna evidencija i većina od ovih podataka svakodnevno je dostupna na web prezentaciji organizacije.

Od leta 2000-te JAF pokreće i svoj prvi bilten koji je trenutno pred vama ...

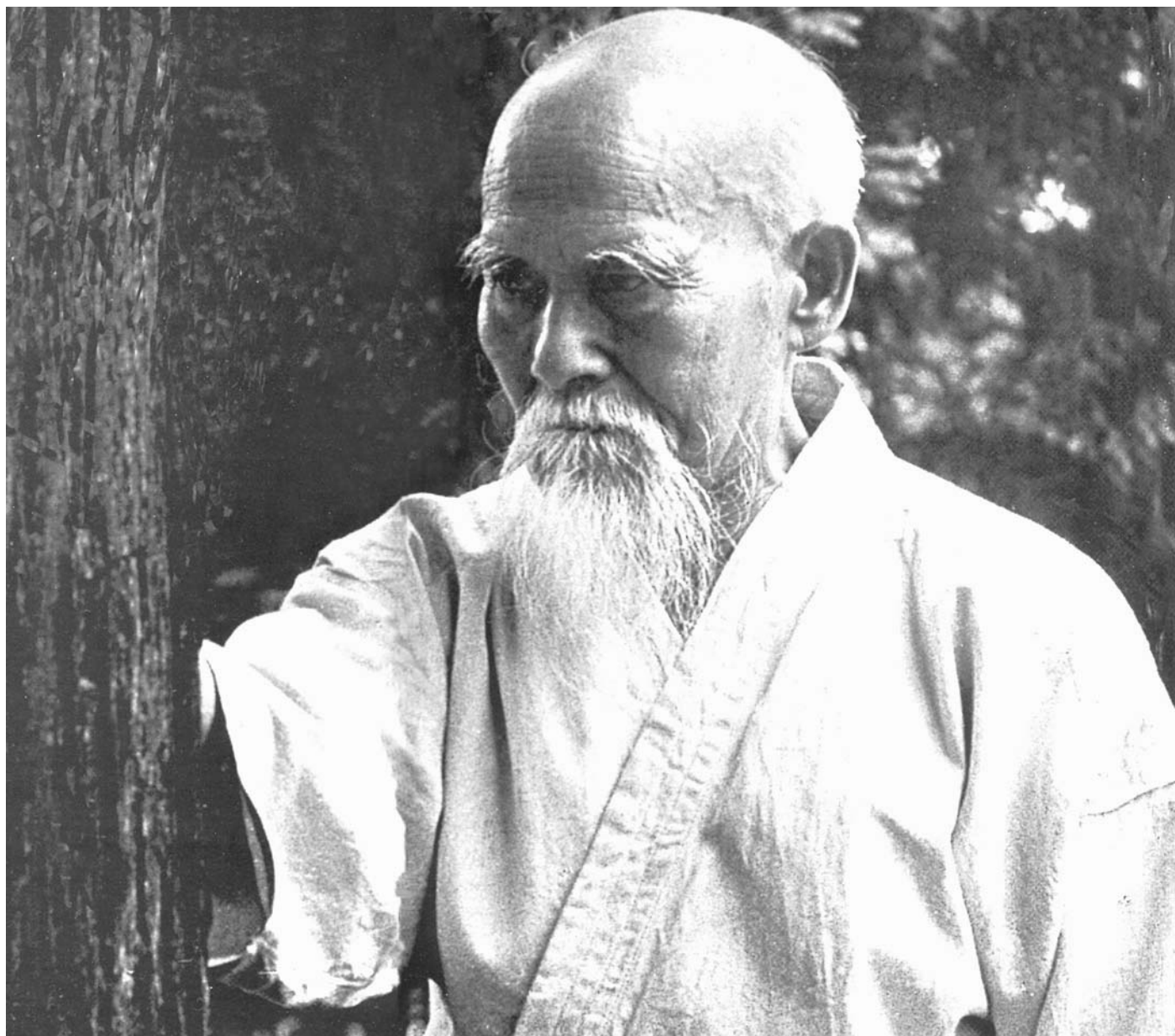
Slike

Desno: Ikeda sensei. Seminar u Zemunu, februar 1998.

Dole: Seminar na Durmitoru 1995.

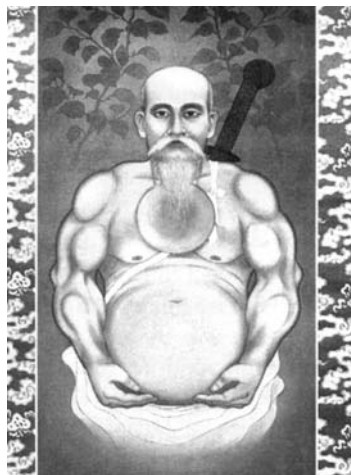
O sensei Morihej Uešiba Umeće mira

“Put ratnika zasniva se na humanosti, ljubavi, i iskrenosti; suština ratničke smelosti odražava se u istinskoj hrabrosti, mudrosti, ljubavi i prijateljstvu. Naglašavanje fizičkih vidova ratničke veštine je besplodno, jer je moć tela uvek ograničena.”

Budite zahvalni čak i za teškoće, poraze i loše ljude. Prevazilaženje tih prepreka je suštinski deo vežbanja u aikidou.

Morihej Uešiba

Slika

Levo:

Morihei predstavljen kao Shinto zastitnički duh koji poseduje tri sveta bogatstva: mač mira, ogledalo prosvetljenja i dragi kamen savršenstva (stomak).

Krećite se kao zrak svetlosti:
letite kao munja,
udarajte kao grom,
vrtite se u krug
oko stabilnog centra.

Održite se od velike zemlje;
njišite se kao talasi mora;
stojte kao drvo, sedite kao stena;
koristite jedno da biste napali sve.
Učite i zaboravljajte!

Ako vaš protivnik napadne vatrom, suprotstavite mu se vodom; potpuno se pretvorite u tečnost i tecite slobodno. Voda se po svojoj prirodi, nikad ne sudara ni sa čime, niti se razbija o išta. Ona, naprotiv, bez ikakvog rizika guta svaki napad.

Svaki dan ljudskog života sadrži radost i bes, bol i zadovoljstvo, tamu i svetlost, rast i propadanje. Svaki tren je izgraviran po veličanstvenoj zamisli prirode - ne pokušavajte da poreknete kosmički poredak stvari niti da mu se suprotstavite.

Neuspeh je ključ uspeha; svaka greška nas nečemu uči.

Čim počnete da se bavite onim "dobrim" i "lošim" kod svoje sabraće, vi stvarate otvor kroz koji ulazi zloba. Proveravanje i kritikovanje drugih, takmičenje s njima vas slabi i poražava.

Tehnike aikidoa se stalno menjaju; svaki susret je jedinstven i adekvatan odgovor treba da se javi prirodno. Današnje tehnike sutra će biti drugačije. Ne dozvolite da vas zaokupe oblik i izgled izazova. Aikido nema oblik - on je proučavanje duha, što dalje napredujete, sve je manje teoretskih upustava.

Aiki nije zahvat borbe, ili poraz neprijatelja. To je put pomirenja sveta i stvaranja jedne porodice od čovečanstva ...

Nema neprijatelja u Aikidou. Grešite ako mislite da budo (duhovno usmerena ratnička veština) znači imati protivnike i neprijatelje, biti jak i poraziti ih. U pravom budou nema ni protivnika ni neprijatelja. Pravi budo znači biti sjedinjen sa univerzumom, to jest biti sjedinjen sa središtem univerzuma. Tajna Aikidoa leži u usklađivanju nas samih sa kretanjem univerzuma i u stvaranju akorda sa njim. Onaj ko je otkrio tajnu Aikidoa otkrio je univerzum u sebi i može reći: "Ja sam univerzum".

neprijateljevog. To nije pitanje brzine. Borba je završena pre nego što je i počela. Kada neko pokušava da se bori sa mnom, sa samim univerzumom, on mora da poremeti njegov sklad. Stoga, u samom trenutku kada je naumio da se bori, on je pobeđen. Vremenska mera, brzo ili sporo, za to ne postoji. Aikido je nesuprotavljanje. Pošto je nesuprotavljanje, Aikido je uvek pobeđa.

Nikad ne mogu biti pobeđen, bez obzira na to koliko me brzo neprijatelj napada. Ne zato što je moj zahvat brži od

Morihej Uešiba

Morihej Uešiba

biografija osnivača aikidoa

preneto iz knjige "Aikido - Put ljubavi" Jovice Stanojevića

Razumevanju aikidoa može doprineti saznanje o njegovom nastanku, koji se ne može odvojiti od biografije njegovog osnivača Moriheja Uešibe. Priča počinje 14. decembra 1883. godine, kada se u gradu Tanabeu, prefakture Vaka-jama, rodio Veliki učitelj. Uešibin otac je bio vođa jedne od političkih stranaka u svom mestu, tako da je pored verbalnih duela sa svojim suparnicima, često bio i fizički napadan, što u to vreme i nije bila retkost. Kao dete, Morihej Uešiba je često prisustvovao takvim situacijama i u svojoj nemoći da pomogne ocu, zaklinjao se da će sve to jednog dana promeniti. Onoga dana kada bude postao snažan. U tim ranim danima njegovog detinjstva treba tražiti početni impuls, motiv koji je bio presudan, kako za njegov život, tako i na rađanje aikidoa. Uprkos bolešljivosti, zahvaljujući izuzetno jakoj volji i redovnom vežbanju, ovaj prvi zavet biva ispunjen. Postao je toliko snažan da su po okolini kružile priče o njegovoj snazi. Umesto tih priča, dovoljno je reći da je u svojim 158 cm telesne visine (što je i za Japance oniži rast) uspeo da ugradi preko 80 kg mišićavog tela.

Pred njim je bio sledeći, mnogo teži korak: kultivisanje te snage i njeno oplemenjivanje, čemu se on krajnje predano posvetio. Nikad nije propuštao priliku da uzima časove iz neke od borilačkih veština od učitelja koji su prolazili kroz njegovo mesto, a često je i putovao ako bi čuo da u okolini boravi neki od iskusnijih poznavalaca ovih veština. Tako je već 1901. u svojoj osamnaestoj godini dobio diplomu o uspešno

završenoj školi đudice kod učitelja Tokusabura Tozave iz klana Kito. Dve godine kasnije, ovladao je školom mačevanja Jagju, pod učiteljem Masakacu Nakajem. Sam Uešiba izjavljuje da su na formiranju osnovnih stavova, kretanja i rada ruku u kasnijim tehnikama veštine koju je on stvorio, presudno uticala saznanja koja je stekao upravo u ovoj specifičnoj školi japanskog mačevanja.

Nošen nemirnim duhom, godine 1911. prijavljuje se kao kolonista i odlazi na Hokaido (najsevernije japansko ostrvo) gde susreće majstora Sokaku Takedu iz škole aikiduce Daito koja se ubraja u najstarije u Japanu. Koreni ove veštine gube se negde u IX veku, u vremenu vladavine cara Seive za čijeg se šestog princa Sadazumija tvrdi da je bio začetnik ove škole. Uešiba poziva učitelja Takedu u svoju kuću i uči od njega gosteći ga i služeći mu pune

četiri godine (od 1912. do 1916.), posle čega dobija diplomu da je ovladao svim tajnama ove veštine. Mnogi zahvati u tehnikama aikidoa nastali su na osnovu borbenih tehnika ove škole, što rečito govori o uticaju koji je ona imala na Moriheja Uešibu i stvaranje nove veštine. Pred odlazak sa Hokaida on ostavlja svo imanje zajedno sa kućom učitelju Takedi.

Godine 1922. završava školu đudice, a 1924. školu borenja kopljem.

Ovde su navedene samo najvažnije škole kojima je Uešiba ovladao i koje su neposredno uticale na stvaranje aikidoa, ili bolje rečeno, njegovog tehničkog dela. Jer ono što daje aikidou njegovu originalnost i jedinstvenost je upravo ono što je stvoreno u sledećoj - trećoj fazi razvoja Velikog učitelja.

Događaj koji je iz korena izmenio Uešibin način života i njegov odnos

prema fenomenu ratničkih veština bila je smrt njegovog oca koga je neizmerno voleo. Nestanak tako drage osobe izaziva u njemu potrebu za samoćom, razmišljanjem, za poniranjem u suštinu jedne veštice zagonetke - tajne života i smrti. Slušajući najdublje treptaje svoga bića, on se povlači u planinu i predaje intenzivnom duhovnom životu.

Uprkos nadljudskoj snazi i izuzetnoj veštini koju je posedovao, on je još uvek bio nezadovoljan svojim dostignućima. To nije bilo ono pravo za čim je tragao i šta je želeo. Metodi borbi koje je izučio, omogućavali su mu da na najkraći, mada ne i na najbezbolniji način eliminiše i veći broj eventualnih napadaca. Upravo to saznanje mu je i zadavalo najviše muke. Pobedom nad nekim stiće samo još jedan neprijatelj. Pobednik od danas, sutra je poraženi. čoveka treba ubediti u neispravnost njegove namere, a ne pobediti. Budo (ratnički put) ne može biti tako plitak, tako relativan, tako nestalan kao što su pobjeda ili poraz. Budo je nešto mnogo više, "Bu je ljubav", izjavljuje učitelj Uešiba. To je prelomni trenutak u njegovom duhovnom sazrevanju, to je momenat kada počinje da se rada moderni aikido. Sam Uešiba označava 1925. godinu kao prelomnu. Polazeći od osnovne pretpostavke "Borba je ljubav" pred njima je stajao mukotrpan posao oplemenjivanja krvoločnih tehnika kojima su ga

Slika

Levo:

Morihei u svojim pedesetim. Dotle je već bio poznat širom zemlje kao najveći stručnjak borilačkih veština u Japanu.

Slika

Levo:

**Morihei radi bacanje kokyunage:
"Aikido je princip neopiranja".**

naučili i stvaranje kvalitativno nove veštine koja ce biti otelotvorenje tog principa.

Još dok je živeo u osami glas o Uešibi kao izvanrednom poznavacu budoa, raširio se ne samo po okolini već i mnogo dalje. Mnogi su dolazili kod njega po savet ili pouku, a bilo je i ljubopitljivih koji su odlazili potpuno ubeđeni u ono u šta su dotad sumnjali. Tako je glas o njemu kao "velikom ratniku" stigao do Tokija i određenih važnih ličnosti. Otada su učestali pozivi u razne krajeve Japana. To je vreme neprekidnog putovanja i prikazivanja jedne, dotad nepoznate veštine, koja je bila klica iz koje je nikao aikido.

Najzad 1927. godine Morihej Uešiba se seli sa porodicom u Tokijo, gde ga prihvataju kao osnivača novog budo sistema. Velikim brojem kurseva od kojih jedan održan za pripadnike carske garde (nosiocima 5. dana za đudo i kendo), i prikaza svoje veštine, stekao je verne pristalice i važne sponzore (admirali, generali, članovi carske porodice...), tako da dobija ponudu da radi kao profesor budoa u Pomorskoj akademiji. Istovremeno

sa ovim poslom Veliki učitelj je nastavio sa redovnim treninzima u maloj iznajmljenoj sali.

Godine 1931. zalaganjem članova Izvršnog odbora novoosnovane organizacije Kobukan, završava se Centralna sala (Hombu dođo) u tokijskom kvartu Vakamačo-ku. Pored nje je 1968. godine sazidana nova trospratna zgrada sa tri dođoa ukupne površine 240 tatamija, gde se i danas nalazi sedište Aikikai fondacije.

Nova veština stiče sve veću popularnost. Otvaraju se širom Japana ogranci Centralne organizacije u kojima majstor Uešiba održava kurseve. Veliko interesovanje dovodi i do reorganizacije Kobukana, koji menja ime u Kobukai i postaje fondacija 1940. godine. Ali ubrzo, zbog izbijanja rata, ova organizacija prestaje sa svim aktivnostima. Veliki broj studenata je pozvan u vojsku, tako da rad u Hombu dođou postepeno zamire. U to vreme Morihej Uešiba odlučuje da se

povuče iz Tokija na jedno imanje u profakturi Ibaraki blizu grada Ivame, gde se posvećuje poljoprivredi i konačnom oblikovanju nove veštine kojoj najzad, posle mnogo traganja, daje ime aikido. Ovome su prethodila imena kao "aikinomiči" (što znači: put ka aikiju), "aikiduđucu" i "aiki budo".

Slika

Gore:

Osnivač na hodočašću do svetih Hachi vodopada u Kumano-u. Morihei je bio izuzetno potresen svojim mnogobrojnim susretima sa smrću tokom Velike mongolske avanture, i po povratku u Japan je intenzivirao svoju potragu za pravim značenjem Budoa. Kako slika pokazuje, često bi se sam zaputio u planine da se upusti u asketske vezbe.

Slika

Dole:

Sedamdesetogodišnji Morihei trenira pod vodopadom sa sinom Kišomaruom. Tokom života Morihei je konstantno usavršavao i proširivao svoju veštinu. "Star čovek i dalje mora da trenira i trenira", izjavio je neposredno pred smrt.

Na ovom imanju je podigao i hram posvećen aikidou, kuću i mali dođu u kome i danas veliki broj studenata iz svih krajeva sveta uvežbava ne samo tehnike aikidoa, nego pokušava da oseti i onaj duh kojim odiše ceo taj prostor, gde se konačno

oformila jedna do tada nepoznata budo disciplina.

Neposredno po završetku drugog svetskog rata, novembra 1945. iako su sve budo aktivnosti bile zabranjene, Kobukai organizacija se još jednom reorganizuje, menja ime u Aikikai fondacija i dobija novo rukovodstvo. Godine 1948, čim je zabrana budo aktivnosti ukinuta, Aikikai spremno i organizovano kreće u nove akcije i vrlo brzo obnavlja svoje članstvo, otvara vrata svim zainteresovanim i postaje snažna organizacija koja svoje aktivnosti prenosi i van Japana.

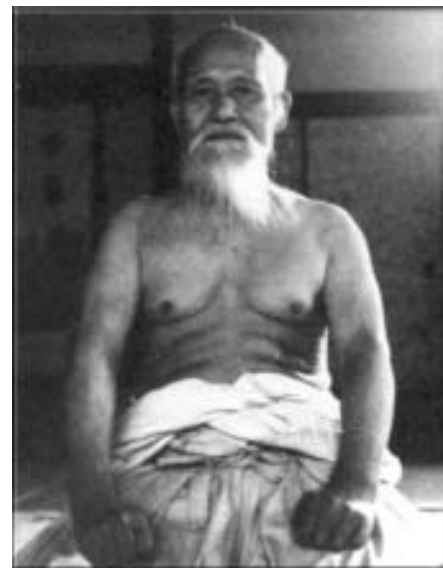
Veliki učitelj, iako redovno treninge održava u Hombu dođu u Tokiju, veći deo vremena provodi u Aiki svetilištu u Ivami, neprekidno usavršavajući tehnike aikidoa. Ovo je bila njegova preokupacija i glavna aktivnost sve do duboke starosti, ili tačnije do poslednjeg dana, 26. aprila 1969. godine kada Morihei

Uešiba umire. Ni do tog poslednjeg dana on nije do kraja zaokružio i konačno prestao sa traganjem za novim oblicima materijalizacije vrhunskih teoretskih principa na kojima aikido počiva. Zato se i danas aikido proučava kao otvoreni sistem sa velikim mogućnostima nadgradnje koja dolazi posle doslednog i temeljnog proučavanja onoga što je Veliki učitelj ostavio u nasleđe ne samo svojim neposrednim učenicima i narodu iz kojeg je ponikao, već celom čovečanstvu, u nadi da će kroz aikido ljudi bolje upoznati sebe, stupiti u harmoniju sa ljudima oko sebe i napokon, postati svi jedna porodica.

Slika

Dole:

Morihei, star 68 god, pozira za stilizovan portret koji ga predstavlja kao Shinto božanstvo. Pogledati crtež na strani 15.

Slika

Dole:

Morihei 1940, u pedesetsedmoj godini života, snimljen prilikom posete Mandžuriji.

Slika

Gore:

Morihei, star 38 godina snimljen ispred svog prvog dojo-a. Morihei i njegova supruga su se 1920-te preselili u Ayabe (blizu Kyoto-a). Tu je osnovana Ueshiba akademija u kojoj je Morihei Omoto-kyu sledbenicima predavao Daito-ryu.

合気道

Slika

Dole:

Iz dođoa, meni nepoznate godine.

Slika

Gore:

Morihei sa prvom grupom sledbenika koji su živeli u Kobukanu. Kobukan, otvoren 1931. u Tokiju, je privukao mlade talentovane vežbače iz cele zemlje. Iako nisu prikazane ovde, bilo je nekoliko izuzetnih ženskih studenata u ranim danima Kobukana.

Značaj produbljavanja treninga

Masatake Fujita, 8. dan

iz Aikido biltena br.2 Aikido društva "Beograd", objavljenog 15.10.1982. godine

Morihei Uešiba je govorio: "Aikido nije tehnika kojom će se savladati i ubiti protivnik. Aikido je put ka ujedinjavanju ljudi u jednu porodicu, put ka stvaranju mira u svetu. Prevažodni cilj aikidoa je sjediniti se sa kretanjem univerzuma stvarajući neraskidivu harmoničnu vezu. Oni koji žele da vežbaju aikido, moraju proniknuti u realnost svakodnevnog treninga."

Borilačke veštine Japana i pored toga što vuku korene od agresivnih i krvoločnih tehnika, prihvatile su kao svoj glavni cilj ljubav, upijenu u harmonično jedinstvo svega, drugim rečima, one su put realizacije samog pojedinca.

Staro pravilo ratničkih veština glasi: "SHINBUFUSATSU", što u prevodu znači: "NEBESKA LJUBAV NE UBIJA". Značenje ovih reči je sledeće. Ubistvo je put ka porazu. Ubijanje i ranjavanje je izvor sramote i za jednog samuraja svaka takva podla radnja je osnova dubokom prezrenju.

Zbog toga mnoge borilačke veštine ne koriste svoja sredstva da bi napale prve, već radije vežbaju svoje učenike da usklade kretanje sa protivnikovim, da bi u samoodbrani realizovali napad u nebranjeno mesto.

Medutim, da bi se tako nešto izvelo, tj. da bi smo protivnika imali u potpunosti pod kontrolom, potrebno je nagomilati i nataložiti u unutrašnjim rezervoarima našeg prostranstva znatne količine strogog treninga i uz to imati ogromno poverenje u sebe.

Na suprot ovome, sport nam daje veštačka pravila, koja proglašavaju pobednikom onoga koji se istakne u granicama relativnog, kao što je: veća brzina, veća snaga, veća težina, bolja građa tela i slično.

Ideali BUDO-a nisu pravila koja se prenose i utiskuju u našu memoriju. Oni moraju biti čvrsto i konkretno prožeti u tokovima realizacije života, i time će onda biti obuhvaćena sva ukupnost naše duše i duha.

Pošto uki i tori teže da urade tehniku najkorektnije moguće, svaki put se nanovo rađa čisto i racionalno kretanje što daje svakom treningu najveći stepen ozbiljnosti i intenziteta.

Jedna interesantna stvar, koja često pobuđuje našu pažnju i koja je od izuzetnog značaja za svakog ko se bavi aikidoom treba da se snažno ureže u svest svakog od nas. To je, da se ne preokupiramo problemom efikasnosti jedne tehnike, problemom pobeđe i poraza, problemom realnog efekta pojedinih pokreta. Sve te probleme i razmišljanja o njima ostavimo po strani i prepustimo se radu u kome će se neka tehnika neprestalno ponavljati.

Izvođeci sve te prirodne pokrete, zajedno sa vašim AITE (uke, asistent) imaćete osećaj disharmonije. I ma kakav po kvalitetu bio vaš partner, čak i ako nista ne zna, preko zajedničke vežbe možete ga stimulisati da da najbolje od sebe u tom trenutku.

Većina ljudi teži da se prihvati što udobnijeg puta. I pored našeg zado-

voljstva što idemo ovakvim putem, on nas neće sigurno dovesti do napretka.

Da bi smo postali gospodarom jedne tehnike, neophodno je ponavljati je svakog dana, posvećujući joj vreme, napor i trud.

Moramo se usavršavati neprestano i eksperimentisati, težiti stalnim promenama tela i duha. Ako se uguše naši pokušaji i nade za takve promene u kojima se duša baca u vatru unutrašnje borbe ili u intenzivna iščekivanja, ne možemo govoriti o napretku.

Pošto tehnike izgledaju veoma lake za izvođenje, potrebno je vežbati tako da se u svaku od njih uloži sva naša snaga, kao da je reč o pravom napadu i o pravoj borbi. Ovo je jednom rekao Miyamoto Musashi (*Miyamoto Musashi*): "Smatraj 1.000 dana treninga kao TEN, a 10.000 dana kao REN". Hteo je da naglasi da 1.000 dana treba da bude solidna baza od koje ćemo neumorno napredovati sledećih 10.000 dana, odnosno ceo jedan život.

Majstor Fujita je danas generalni sekretar Hombu dojoa u Tokiju. Od 14. do 16. jula 1996. godine je, u organizaciji JAF, održao seminar u Beogradu.

Tradicionalni japanski dojo

tradicionalni japanski dojo

Preveo sa engleskog Aleksandar Dejanović

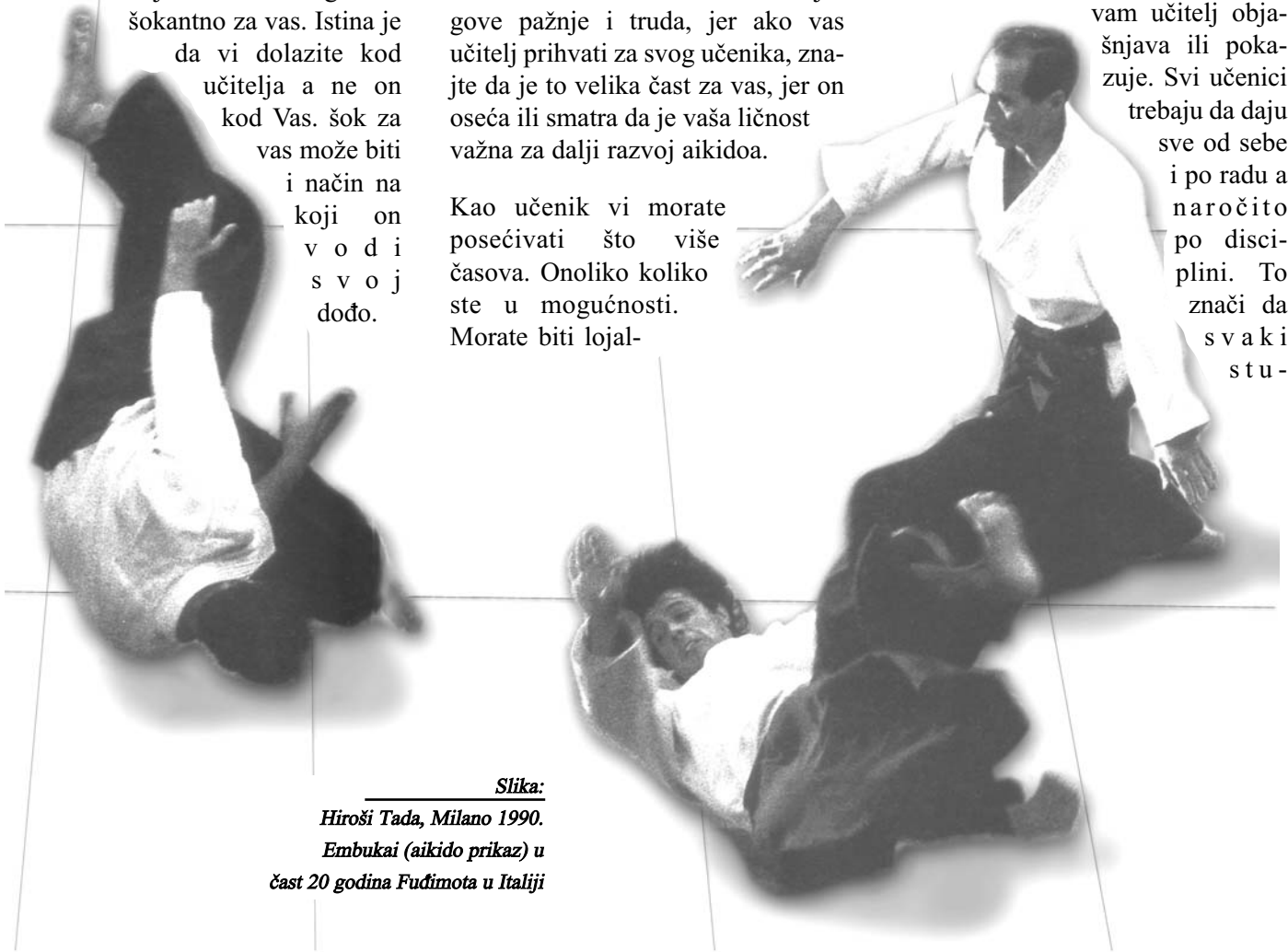
Da biste počeli vežbati bilo koju veštinu u japanskom dojo-u (dođou), morate biti prvo prihvaćeni od strane Sensei-a (Učitelja) te škole. Stoga, morate prvo kontaktirati njega. Vaš prvi kontakt sa učiteljem može izgledati šokantno za vas. Istina je da vi dolazite kod učitelja a ne on kod Vas. šok za vas može biti i način na koji on vodi svoj dođo.

prvenstveno namenjen za razvoj i usavršavanje aikidoa. Vaš učitelj ima tu obavezu da vas uči onako kako ga je učio njegov učitelj. Takode, učitelj nije pod obavezom da primi nove učenike niti vas. Morate se dokazati da ste vredni njegove pažnje i truda, jer ako vas učitelj prihvati za svog učenika, znajte da je to velika čast za vas, jer on oseća ili smatra da je vaša ličnost važna za dalji razvoj aikidoa.

Kao učenik vi morate posećivati što više časova. Onoliko koliko ste u mogućnosti. Morate biti lojal-

vaš razvoj, ili da su tehnike koje se tamo uče iznad vašeg nivoa, itd.

dođo treba uvek da bude "mesto" gde ćete ozbiljno proučavati aikido. Kada stupite u bilo koji dođo imajte čist um i obraćajte pažnju na ono što vam učitelj objašnjava ili pokazuje. Svi učenici trebaju da daju sve od sebe i po radu a naročito po disciplini. To znači da svaki stu-

Slika:
Hiroši Tada, Milano 1990.
Embukai (aikido prikaz) u
čas 20 godina Fuđimota u Italiji

Kao početnik mislite da je dođo samo još jedna japanska reč za školu borilačkih veština. To je veoma daleko od istine. Ono što morate imati u glavi je to da dođo nije škola, i da je njegova svrha veoma različita od obične škole. Aikido dođo je

ni vašem učitelju i dođou. Ako želite da posetite neki drugi dođo uvek zatražite dozvolu od vašeg učitelja. Ako on kaže NE, ne pitajte zašto, jer njegovi razlozi su lični a sigurno su za vaše dobro. Razlog može biti da je učenje u drugom dođou štetno po

dent treba da postavi najviše principe samodiscipline za sebe ne samo u dođou već i u svakodnevnom životu. Od starijih učenika se očekuje da budu uzor mlađima. Naročito je važno pravilno sedeti u seizi na početku i kraju časa. Na

početku reda sedi uvek učenik sa najvišim zvanjem a potom oni čija su zvanja manja (npr. na početku sedi učenik sa četvrtim kjuom (4. Kyu) pa potom sa petim itd.

Ako ste kojim slučajem povređeni ili na bilo koji način sprečeni da trenirate a sedite u dođou, tokom treninga je zabranjen bilo kakav oblik komuniciranja sa učenicima koji vežbaju. Ovo se odnosi i na prijatelje i rodbinu koja vas posmatra tokom vašeg treninga. Ako nepoštujete ovo pravilo mnogi učitelji će vas (ili vaše prijatelje) udaljiti iz dođoa. Znajte da je učitelj prva osoba u dođou koja daje instrukcije a ne vi ili bilo ko drugi.

Od prvog momenta kada stupite u dođo, od vas se očekuje da poštujete pravila ponašanja (**Reigisoho**). Na žalost mnogi dođoi u kojima se izučavaju druge borilačke veštine više ne poštuju pravila ponašanja. Za to postoje mnogi razlozi: ili je instruktor lenj da ih sprovodi, ili se misli da reigisoho nema nikakve veze sa tom veštinom koju vežbaju, ili vlada nezainteresovanost za ovakav pristup borilačkim veštinama itd.

Istinski aikidoka želi da svojoj veštini pristupa na ispravan način sa svih strana, a ne samo sa stanovišta tehnika. Ako nešto u aikidou prihvatate od drugog onda to usvojite u potpunosti, bilo kakav drugačiji pristup vodi na pogrešnu stazu.

Ako ste posetili neku drugu borilačku školu bez obzira na veštinu

koja se vežba u dođou, vi ste dužni da poštujete pravila ponašanja koja tamo važe.

Naklon

Naklon u aikidou ima veoma specifičnu funkciju, od značenja poštovanja pa sve do prosvetljenja vaše ličnosti. Jedna od prvih lekcija koju učenik (**Deshi** - deši) treba da nauči jeste upravo naklon.

Prvi naklon se izvodi stojeći (**Ritsu-Rei**) kada ulazite u dođo. Naklon nije samo fizički pokret vašeg tela već i mentalni. Pod tim se misli da učeniku kada ulazi u dođo, posle naklona misli budu čiste a um miran i staložen. Nakon naklona trebalo bi da se osećamo prijatno, mirno i opuštено. Naklon mora da se izvede tako da zaista pozitivno utiče na vas - a ne da to bude samo formalni naklon telom.

Drugi naklon je kada stupate (ili silazite) na tatami. Kod ovog naklona misli takode trebaju biti mirne a um opušten.

Treći naklon je kad želite da vežbate sa partnerom. Ovaj naklon morate uraditi sa velikim poštovanjem prema partneru, um mora biti miran, opušten i čist od negativnih misli. Uz naklon se izgovara i Onegaishimasu (**onegaishimasu**) - što u prevodu znači: "Molim te da vežbamo." U nekim školama se izgovara i sledeća rečenica: "Dolazim sa mirnim mislima i nemam nameru da te povredim. Ako se neko od nas i povredi

slučajno, između nas trebaju ostati prijateljski odnosi."

Na izlasku iz dođoa se radi naklon za zahvalnost za sve ono što ste naučili toga dana.

Ulazak u dođo

Kada ste spremni da uđete u dođo stojeći radite naklon (**Ritsu-Rei**) prema tatamiju (strunjačama) i slici O senseija (veliki učitelj). Taj naklon treba da ima izraz zahvalnosti prema Učitelju za svo znanje što je on nesebično preko svojih učenika i njihovih učenika preneo do vas. Ako ste kojim slučajem zakasnili na čas sačekajte znak instruktora da vam dozvoli da se uključite u trening. Na tatamiju se sedi uvek u **seizi** (japansko tradicionalno sedenje na potkolenicama) osim ako instruktor dozvoli onda se može sedeti u u **anzi** (turski sed).

Zapamtite, Vi izučavate BORI LAČKU VEŠTINU (**Bu jutsu**) kao BORILAČKI PUT (**Budo**) i ako se ustupi mesto i jednoj negativnoj misli, u čitavom vašem učenju se stvara iskrivljena slika, te se onda dobijeno znanje ne primenjuje za očuvanje mira, već za početak borbe što sigurno nije svrha i ideja aikidoda.

13 pravila za instruktore aikidoa

Ova pravila su objavljena maja 1966. godine u knjizi Koichi Toheia: "Aikido u svakodnevnom životu".

Prevod sa engleskog Zoran Stančević

1. Aikido nam otkriva put jedinstva sa univerzumom. Usaglašavanje tela i duha i postizanje jedinstva sa prirodom glavna je svrha aikido treninga.

2. Kao što priroda štiti i voli svako stvaranje i pomaže rasteenje i razvijanje svih stvorenja, tako iskreno i mi moramo svakog učenika podučavati, bez razlikovanja i pristrasnosti.

3. Nema neslaganja u apsolutnoj istini univerzuma, ali ima ga u području relativne istine. Boriti se sa ostalima i pobediti - to donosi samo relativnu pobjedu. Neboriti se, a ipak pobediti, to donosi apsolutnu pobjedu. Postizanje samo relativne pobjede, pre ili kasnije vodi u neizbežan poraz. Dok vežbate da postanete snažni, učite kako da izbegavate sukob. Učeći da bacate svog "protivnika" uživajte, budite bačeni i uživajte takode, pomažuci jedan drugom u učenju ispravnih tehnika - napredovacet veoma brzo.

4. Ne kritikujte bilo koju od ostalih borilačkih veština. Planina se ne podsmeva reci što je mala, niti reka loše govori o planini što ona ne može da se kreće unakolo. Svako ima svoje lične odlike i stiče svoje licno mesto u životu. Govorite loše o drugima i to će vam se sigurno vratiti.

5. Borilačke veštine počinju i završavaju sa učtivošću, ne samo u ceremonijalu već i u srcu i duši takode. Poštujte učitelja koji vas podučava i nemojte zaboraviti da budete zahvalni osnivaču aikidoa koji je pokazao put. Onaj koji zane-

mari ovo ne treba da bude iznenađen kad ga njegovi učenici ne budu poštovali.

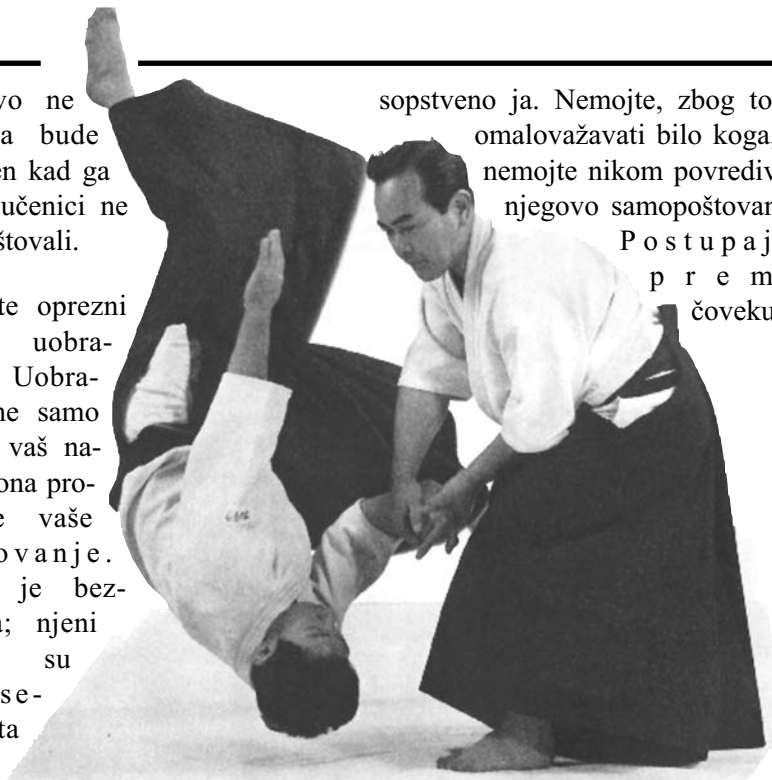
6. Budite oprezni prema uobraženosti. Uobraženost ne samo da koči vaš napredak, ona prozrokuje vaše nazadovanje. Priroda je bezgranična; njeni zakoni su dalekosežni. Šta donosi uobraženost? Donose je površno mišljenje i lažno poistovećenje sa svojim idealom.

7. Gajite smiren um koji potiče iz samog stvaranja univerzuma, koncentrišući misli na "jednu tačku" (*saika-no iten, tan-den*) u donjem stomaku. Treba da znate da je sramota biti uskogrud. Ne raspravljajte sa ostalima samo da bi odbranili svoje lično gledište. Ispravno je ispravno. Zabluda je zabluda. Smireno prosudite šta je ispravno a šta je zabluda. Ako ste se uverili da ste u zabludi, ljudski ispravite grešku. Ako sretnete nekoga ko je iznad vas, radosno primite njegovo podučavanje. Ako je bilo ko u zabludi, smireno mu objasnite istinu i nastojte da on to shvati.

8. Čak i sićušni crv ima delič značaja. Svaki čovek poštuje svoje

sopstveno ja. Nemojte, zbog toga, omalovažavati bilo koga, i nemojte nikom povređivati njegovo samopoštovanje.

Postupajte prema čoveku sa

poštovanjem i on će vas poštovati. Nemojte ga poštovati i ni on neće vas. Poštujte njegovu ličnost i saslušajte njegove stavove i on će vas rado slediti.

9. Ne gnevite se. Ako se gnevite to znači da je vaša misao odlutala "sa jedne tačke" u donjem stomaku. Gnev je nešto čega se treba stideti u aikidou. Ne budite gnevni ni na sebe. Budite gnevni samo kada su poredak prirode ili vaše zemlje dovedeni u opasnost. Koncentrišite se na "jednu tačku" i obuzdajte gnev. Znaje da ljudi koje lako obuzima gnev gube hrabrost u odlučujućim trenutcima.

10. Nije suvišan nikakav napor kada podučavate. Napredujete kao što vaši učenici napreduju. Ne budite nestrpljivi kada podučavate. Niko ne može da nauči sve odjednom. Istrajanost je podjednako značajna u

6 pravila za vežbanje

podučavanju, kao što je to i strpljivost, ljubaznost i sposobnost da se stavite u položaj svojih učenika.

11. Ne budite nadmen instruktor. Znanje učenika raste dok slušaju svog učitelja. Posebna odlika treninga je da učitelj takođe napreduje podučavajući svoje učenike. Trening zahteva atmosferu uzajamnog poštovanja između učitelja i učenika. Gledajući nadmenog čoveka, gledate i čoveka koji površno misli.

12. U vežbanju ne pokazujte svoju snagu bez neke dobre namere, da ne bi izazvali otpor u mišljenju onih koji vas posmatraju. Ne raspravljajte oko snage nego podučavajte pravi put. Samo rečima ne može sve da se objasni. Ponekad ćete, bivajući onaj koji je bačen, podučavati mnogo valjanije. Ne zaustavljajte učenikovo bacanje ili njegov ki na sredini pre nego je završio kretanje, možete mu time usaditi loše navike.

13. Sve što radite - radite sa ubeđenjem. Proučavamo zakone univerzuma i bavimo se njime, i univerzum će nas štititi. Nemamo zašto da budemo neodlučni ili bojažljivi. Pravo ubeđenje dolazi iz uverenja da smo jedno sa univerzumom. Moramo imati hrabrosti da kažemo kao Konfučije: "Ako imam mirnu savest, smem da se suprotstavim neprijatelju od deset hiljada ljudi".

Slika

Predhodna strana gore:

Koči Tohei (Kochi Tohei) sensei, 10. dan
Snimak je iz 50-tih godina.

Oko 1935. godine, stariji učideši koji iz Uešibinog dođoa, tražili su da se propišu pravila za vežbanje koja bi bila neka vrsta kućnog reda za novopridošle učenike. Morihej Uešiba je tada napisao šest preporuka koje su kasnije postale poznate kao "Podsetnik za aikido vežbanje". Ova pravila, nešto prilagođena vremenu, se i danas nalaze u Aikikai Hombu dođou u Tokiju.

1. Aikido tehnika odlučuje o životu i smrti u jednom napadu. Zato učenici moraju pažljivo slediti učiteljeva uputstva, i ne smeju se međusobno nadjačavati.

2. Aikido je put koji nas uči da se suočimo sa više napadača istovremeno. Učenici moraju tako vežbati da budu spremni za odbranu bez obzira sa koje strane napad dolazi.

3. Trening se uvek mora odvijati u prijatnoj i prijateljskoj atmosferi.

4. Instruktori podučavaju samo mali deo veštine. Njenu svestranu primenu mora

otkriti svaki učenik kroz neprestani trening,

5. U svakodnevnom vežbanju počni sa osnovnim kretanjima tela i polako idi ka složenijem i intenzivnijem treningu. Nikad ne forsiraj nešto neprirodno i nerazumno. Ako se poštuje ovo pravilo onda se čak ni stari ljudi neće povrediti i mogu vežbati u prijatnoj atmosferi.

6. Svrha aikidoa je da vežba um i telo i da stvori vredne i čestite ljude. Pošto se sve tehnike prenose ličnom obukom, čovek-čoveku, nemojte ih nepromišljeno i bez svrhe otkrivati drugima jer se tako mogu zloupotrebiti.

Slika

gore:

Morihei sa Kyoshi Nakakura-om, oko 1933. Nakakura, koji je zakratko bio Morihejjev zet, je bio prvenstveno mačevalac. Nakon što je napustio Kobukan, Nakakura je postigao da postane vrhunski kendoka savremenog Japana. I u osamdesetim, Nakakura je bio i dalje aktivan takmičar.

AIKIDO BORILAČKA VEŠTINA ILI FILOZOFSKI PUT?

Philip Smith, 5. Dan So Hombu

Preveo sa engleskog, uz dozvolu: Mire Zloh, London

Na prvi pogled pitanje, da li je aikido borilačka veština ili ne, izgleda retoričko. Svi mi znamo da je borilačka veština, zar ne?

Ako razložite reč aikido, odgovor je manje jasan. Aikido se često prevodi kao "Put ka unutrašnjoj harmoniji" (The way of Spiritual Harmony) i nema pomena o borilačkoj veštini. Takođe, aikido se vežba u duhu kooperacije i aikidokama se kaže da se ne bore. Tako da aikido možda nije borilačka veština, jer takmičenje ne postoji i insistira se na bratskoj ljubavi.

Aikido ima prepoznatljivi etički kod i jasne moralne vrednosti. Može da se doda da je aikidoka naučen da ne zloupotrebi slabe strane kod partnera tokom vežbanja. U stvari, reč "partner" je u češćoj upotrebi nego reč "protivnik" da bi se naglasila ideja saradnje.

Istina leži negde na pola puta. Aikido je škola Budoa i ne svrstava se u Bujutsu, što bi značilo da je aikido izvan stvarne borbe. Budo proučava suštinu borbe i uključuje intelektualni prilaz. Studiranje Budoa znači proučavanje razloga zašto i kako se ljudi bore, ali ne uvek stvarno uključivanje u fizički kontakt. Zbog toga, student Budoa može da se uporedi sa istoričarem ili studentom strategije; oni se skoro nikad ne bave umet-

nošću, već proučavaju istoriju i razvoj iste.

Na primer, ja posedujem teorijsko znanje o dugom luku i njegovoj upotrebi u ratu, ali nikad nisam izbacio strelu u ljutnji. Tako posmatrajući, aikido je teoretsko saznanje, mi se ne borimo u dođou i nadamo se da nećemo morati da upotrebimo aikido izvan njega.

Proučavanje aikido na ovaj način, može da vodi ka pogrešnom cilju. Aikido je počeo kao škola Jujutsua, tj. Uešibina škola Aiki jujitsua i postepeno je vremenom evoluirao u umetnost koju danas proučavamo. Nekad, u ranim danima, su vođene stvarne borbe; veština je bila drugačija po stilu i načinu na koji je proučavana. Velika promena se delimično desila zbog O Senseijevih religioznih ubeđenja i zbog zabrane proučavanja borilačkih

veština tokom savezničke okupacije Japana. Jezgro aikidoa se nije promenilo, suština i tehnike su još uvek zasnovane na si-

tuacijama iz realne borbe.

šta bi onda bio odgovor na naše pitanje? Aikido je borilačka veština i filozofski razvoj u isto vreme. Aikido ostaje efektivni oblik borbe koji bi mogao da se upotrebi u realnoj situaciji. Paradoks leži u težnji vežbača i instruktora, da se izbegnu borilačke, agresivne aktivnosti, naročito tokom treninga. Lično smatram da škola aikidoa koja potpuno izbegava fizički, borilački element vredi isto koliko i Aikijutsu stil koji izbegava etički, filozofski element.

Po mom mišljenju, mi moramo da vežbamo aikido kao da je stvarna borba i svaka tehnika mora do održati element borilačke veštine, dok nikada ne sme da se pojavi osećaj neprijateljstva prema našim prijateljima aikidokama.

O autoru

Philip Smith je počeo da trenira aikido oko svoje devete godine, i prvi dan je dobio kada je bio samo sedamnaest godina star. Kao sekretar Aikikai-a West Midland-a (1981.-1988.) predstavljao je UK na 5-tom kongresu IAF-a u Tanabe-u, Japan, 1988.

On je Shidojin (senior učitelj) u UKA (United Kingdom Aikikai) i trener u BAB (British Aikido Board). Philip je promovisan u 5-ti dan 1996. Nosilac je i 3. dan-a u Iaido-u.

*Slika:
 "Tai no henko" - Hiroši Tada i
 Joši Fuđimoto, 1982.*

Uchideshi programi

intervju: Mitsugi Saotome sensei, 8.dan

Aikido Today Magazine, 1999.

Aikikai šihan, Saotome sensei (8. dan) je studirao 20 godina sa Učiteljem od kojih je 15 proveo kao njegov uchi deshi. Danas on vodi organizaciju Uešibine aikido škole, čiji je centar u Shobukan Dojo-u u Vašingtonu.

ATM: Sensei, izgleda da je obnovljeno zanimanje za uchi deshi (uči deši) programe. Nas u ATM često pitaju gde postoje takvi programi - i mi stalno istražujemo pitanje uchi deshi programa. šta tačno znači biti uchi deshi?

SENSEI: Uchi deshi nisu samo studenti koji spavaju na strunjačama. Njihov trening je kompletan, ne samo proučavanje tehnika. Uchi deshi je sistem sličan internom sistemu za lekare.

Uchi deshi žive i spavaju u dojo-u, da bi mogli da proučavaju Aikido 24 časa dnevno. Mnogi tipovi aktivnosti su povezani sa njihovom obukom. Neki ljudi koriste termin uchi deshi vrlo slobodno - kao naziv za svakog studenta koji spava na strunjačama ali to nije ono što kod mene označava taj termin.

ATM: Malopre ste rekli da uchi deshi sistem obuhvata mnoge oblike aktivnosti. šta ste mislili pod "aktivnošću"? Pojavljivanje na seminarima, dovođenje učenika na seminar, nošenje učiteljeve hakame, torbi - stvari kao što su te?

SENSEI: Sve su to elementi, ali ima tu mnogo više stvari - kao što je čišćenje doja i posluživanje čaja gostima.

ATM: Može li uchi deshi da živi izvan dojo-a?

SENSEI: Kada sam ja bio O-Sensei-jev uchi deshi ja nisam mogao da kažem: "Izvinite, Sensei, ali ne mogu da dodem na sledeći seminar", ili "Izvinite, danas ne mogu da dođem na čas, izlazim sa devojkom". Kao uchi deshi i ja bih imao slobodne dane ali sam imao i dnevni raspored.

ATM: Recite nam kako ste postali uchi deshi?

SENSEI: Kada sam shvatio da hoću da budem uchi deshi razgovarao sam sa Doshu-om (Kishomaru Ueshiba). U to vreme on nije bio uchi deshi, on je radio u jednoj kompaniji izvan dojo-a. Jedini uchi deshi je bio Tamura Sensei, koji je počeo sa učenjem Aikidoa tri meseca pre mene. Hteo sam da budem uchi deshi ali sam razumeo da Doshu to ne može sebi da priušti - nije imao dovoljna primanja da bi me mogao

zbrinuti. Otišao sam u Kyoto i oko 3 godine predavao Aikido i druge stvari u školi za hendikepirane. Kad sam se vratio u Hombu Dojo morao sam da čekam još dve godine.

Kad sam postao uchi deshi to je promenilo moj život. Da to nisam postao moj bi život drugačije izgledao. Kad sam počeo kao uchi deshi Doshu-ev trening ujutru i uveče je držan za nekoliko učenika. Danas je Hombu Dojo dupke pun, naravno. Ali tada, kad bi smo imali 10 učenika na treningu. Doshu bi rekao: "Danas imamo veliku grupu!"

Na očigledan način O Sensei i Doshu su esencijalni za razvitak Aikidoa. Ali moramo se setiti i teškog rada i posvećenja mnogih uchi deshija kao što su: Tamura Sensei, Yamada sensei, Kanai sensei, Sugano sensei, Chiba sensei i drugi koji su održali organizaciju od rata do današnjeg Aikikaia.

Na nesreću, mi više ne radimo zajedno. Ali ti ljudi su moja braća i mi imamo isto poreklo.

ATM: Kada se vratite u to vreme, kojih lekcija se sećate?

SENSEI: Sa O Senseijem nismo samo vežbali na strunjačama. Izvan strunjača on me je učio mnogim stvarima. Zato sam i napisao Knjigu Aikido i Harmonija prirode - i nadam se da ću jednog dana napisati knjigu o tome šta sam sve naučio od O Senseija. Možda još uvek ne razumem šta je on sve učio, ali se trudim. Vrlo sam srećan što sam imao iskustva sa njim.

Mislim da će ostali uchi deshi reći slične stvari o njihovim iskustvima. Ponekad pomislim da su ostali uchi deshi videli iste stvari iz svoje perspektive drugačije. Mislim da bi se mogla napisati interesantna knjiga kad bi se sva viđenja skupila na jedno mesto. Svi mi imamo interesantne uspomene. Kad umremo, da li će naše uspomene da nestanu? Ne obazirimo se na organizacione razlike! Ono što je od značaja je naše iskustvo kao uchi deshi-ja.

ATM: Da li je O Sensei imao uchi deshije pre rata?

SENSEI: Da, ali je iskustvo bilo malo drugačije pre rata. Trenirao je drugačiji tip uchi deshija. Mislim da je većina od njih bila iz bogatijih porodica i većina od njih su bili uchi deshi jako kratko - možda 1 ili 2 meseca.

ATM: Vi i ostali O Senseijevi uchi deshi ste napravili budućnost aikidoa.

SENSEI: Da učvrstili smo Aikido, prvo u Japanu pa onda u drugim zemljama. Mnogi od O Senseijevih uchi deshija su posadili seme, zajedno sa Doshu-om naravno, i sada to seme proključava. Sada je Aikido postigao popularnost. Ali mnogi od nas koji su bili uchi deshi su imali teške dane. Došli smo u nepoznate zemlje i borili se da ponovo počnemo. Bili smo pioniri.

ATM: Mogli ste da dobijete posao izvan Aikidoa kao učitelj ili inženjer i drugi uchi deshi-ji imaju druge telante i veštine. Ali vi ste odabrali da se bavite ovim. Sigurno niste očekivali da zaradite puno novca?

SENSEI: "Kakva je budućnost u Aikidu?" - pitala me moja porodica "Nema prihoda, to znaš. Koje su garancije? Ima drugih stvari koje možeš raditi. Zašti si izabrao da budeš uchi deshi?" Odgovor je, mislim, da sam jako želeo način života

koji je aikido pružao - način posvećenja i predanosti. Sigurno nisam izabrao da budem uchi deshi zato što sam želeo da budem bogat ili da imam pun socijalni život.

Vrlo malo ljudi sada razume čistoću duha, posvećenja koja je postojala u tim ranim danima. Svi mi koji smo doneli Aikido u Ameriku i Evropu borili smo se sa siromaštvom i teškim vremenom za nešto za šta smo mislili da je jako važno. Počeli smo sa malim dođojima i sa malim brojem studenata. Neki od nas su i spavali u dojo-u. Njujorški Aikikai i Aikikai Nove Engleske nisu bili još stvoreni. Morali smo da gradimo i gradimo. Koje imao takvu hrabrost? Samo ljudi koji su posvećeni Aikidou 100%.

Sada mnogi vide vođenje dojo-a ili uchi deshi programa kao način da se zaradi novac. Razumem zašto su ostali učitelji besni na ovakav stav i delim njihova osećanja. U početku nijedan O Senseijev uchi deshi nije mislio da je svrha dojo-a da se napravi novac. Dojo je postojao u svrhu treninga. Komercijalizacija Aikidoa ljuti one od nas koji su radili teško i žrtvovali se toliko bez pomisli na novac.

Sad kad je Aikido popularan, neki ljudi su zaboravili njegovo pravo značenje i oni samo žele da zarade novac. Ako to žele što se ne bave drugim poslom.

ATM: U prethodnim intervjuima, vi ste poručivali Aikido učiteljima da uče menadžment i da vode njihove dojo-e na profesionalni, biznis način. Da li sada menjate svoj stav?

SENSEI: Ne. Komercijalizam nije isto kao i profesionalizam. Ako je jedina namera neke osobe da zaradi novac onda ce taj dođo da ima komercijalan uspeh. Ali profesionalizam ima drugačije, dublje znače-

nje. Da bi se bio profesionalni učitelj Aikidoa, mora se žrtvovati, Aikido mu mora biti od najvećeg prioriteta, mora se posvetiti umetnosti, Aikido filozofiji. Mislim da Aikido škole imaju istu funkciju kao manastiri a Aikido učitelji su kao monasi ili misionari. Koliko ljudi otvara crkve da bi zaradili novac?

ATM: U njihovim naporima O Sensei i Doshu su imali uchi deshije da im pomažu. Ako bi ljudi želeli da se sad posvete Aikidou, zar ne trebaju sličan sistem podrške?

SENSEI: Da li govorite o nekome ko je recimo shodan? Kada bi učitelj takvog ranga postavio program takvog tipa, bio bi samo dobar vic.

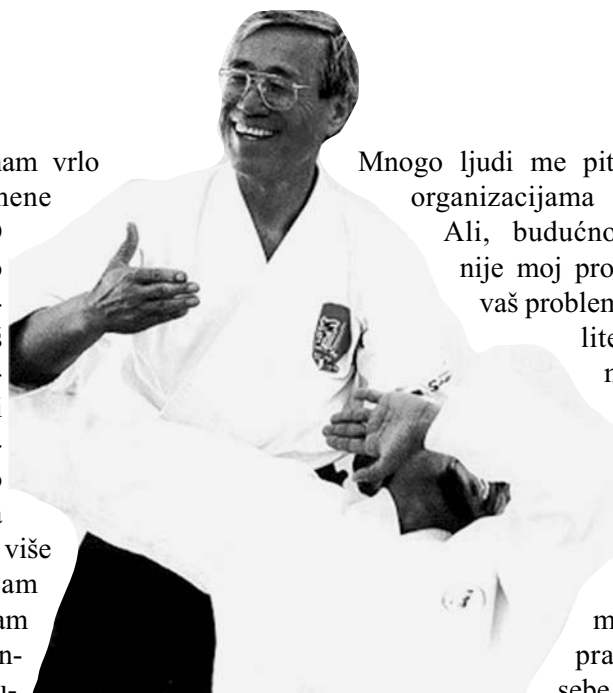
ATM: Ali ako bi učitelji višeg ranga potavili takav program da li bi bilo išta što bi ih u tome sprečavalo?

SENSEI: Postaviti takav program danas u USA bi bilo vrlo teško ako ne i nemoguće. Ovde, kada bi učitelj rekao studentu da počisti nešto, on bi pitao: "Zašto?" Student bi mogao još da kaže: "Hej, pa ja nisam rob!" Američka kultura se razlikuje od Japanske. Dakle, sistem bi morao da bude drugačiji. Kao što sam rekao stari sistem sada nema ekonomskog smisla. Takođe, ljudi danas imaju drugačiji mentalitet. Na primer čak i mladi Japanci danas ne razumeju sempai-kohai odnos. Takvi koncepti dolaze iz mnogo drugacije kulture. Današnji studenti nemaju strpljenja ili posvećenosti. Pretpostavimo da današnji studenti nađu učitelja koji im odgovara i odluče da mu se posvete. Ako se učitelj jednog dana naljuti studenti bi ga mogli napustiti zauvek.

Da je Amerikanac bio u prilici da postane O Senseijev uchi deshi ne bi izdržao više od dan ili dva.

ATM: O O Senseiju često mislimo kao o simpatičnom dobrom čikici. Da li se ljutio na njegove deshi-je?

SENSEI: Imam vrlo jasne uspomene kad se O Sensei ljutio na mene. Nisam bio baš pametan, ostali su bili mnogo pametniji nego ja, pa se na mene mnog više ljutio. Ja sam srećan što sam našao O Senseija i Doshu-

a. Moji učitelji su bili fini ljudi. Da sam imao gadnog učitelja nikad ne bih postao uchi deshi. Vežbao sam dugo i ostale borilačke veštine i smatrao sam ih zanimljivim - ali nikad nisam imao posvećenost koja je potrebna da bih postao uchi deshi u tim veštinama.

ATM: Kada posmatrate Aikido danas - brojnost organizacija, rivalitet itd. - šta mislite, šta će se desiti sa Aikidom u budućnosti?

SENSEI: Nisam siguran - ali još uvek verujem da budućnost Aikidoa zavisi od profesionalnih učitelja koji poseduju više od samo tehničke veštine. Da bi Aikido nastavio da živi, njegovi učitelji moraju biti sposobni da razgovaraju na jednakoj nozi sa profesionalcima u politici, akademikima, biznismenima. U prošlosti je biti tehnički ekspert bilo dovoljno, ali vremena su se promenila. Sada, autoritet Aikido Šihana mora biti jednak autoritetu univerzitetskog profesora - ili čak veći. Iako je Aikido u osnovi borilačka veština, on nije samo borilačka veština. Kao Budo, bavi se filozofijom, odnosima ljudi i društva, njihovom okolinom. To je kako ga ja razumem. Poznavanje tehnika je od ograničenog značaja. Ljudi žele da znaju kako da se ponašaju prema ostalima, kako da upravljaju svojim poslovima i slično.

Mnogo ljudi me pita o raznim organizacijama i rivalitetu.

Ali, budućnost Aikidoa nije moj problem. To je vaš problem, šta vi mislite? Postoji

mного Aikido organizacija u USA, ali sve imaju iste korene. Sve mogu da prate same sebe una-zad do

Hombu Dojoa i mnoge imaju O Senseijeve uchi deshije kao šihane.

Mi - Šihani - ćemo izvesno nestati. Onda će na vas biti red. Zato morate učiti kako da se uključite u pozitivne političke procese.

Ljudi kritikuju raznorazne Aikido organizacije ili grupe, ali kako bi svi radili zajedno bez njih?

Pretpostavimo da su razni učitelji "lokalni kraljevi" - jedan je Kralj Južne Kalifornije, drugi Severne Kalifornije, treći Zapadne, neki je Kralj čikaga ili Floride. šta bi mi onda radili?

Americki Aikido se nikada neće ujediniti u jednu organizaciju ali bi mi i dalje mogli da imamo jednu koordinirajuću grupu, ako što je Američka Akademija Nauka. Labava struktura takvog tipa bi bila moguća. Sa takvom strukturom mi bi mogli da se razmenjujemo i da zajedno nastavimo što je i cilj.

ATM: Ja bih mogao da kažem kao urednik Aikido magazina, da bi se stvorila takva organizacija, ljudi bi trebalo da imaju dobre diplomatske sposobnosti.

SENSEI: Da. Napraviti nešto takvo zahteva puno mudrosti, strpljenja i poverenja. Vrlo je teško skupiti različite ljude zajedno i napraviti

miroljubivo društvo - vrlo teško. Ali Aikido nije filozofija - on se bazira na sprovođenju određenih filozofskih principa u realnost, kao sistem. A to zahteva žrtve i težak rad.

Želim da razjasnim da ja ne sprovodim nikakvu politiku. Moja misija je da prihvatim i treniram članove sledeće generacije kao što je i moj O Sensei mene - da prenesem njegov dar na sledeću generaciju. Organizacija nije moja stvar. Pitanje kako skupiti zajedno Aikidoke je pitanje sledeće generacije.

ATM: Jedna od vaših konstatacija je, da bi se na to pitanje odgovorilo uspešno, pripadnici sledeće generacije bi trebali da imaju mnogo šire obrazovanje koje ide daleko izvan programa klasičnog Aikidoa.

SENSEI: Da. Neki političari ne razumeju okolni sistem, a neki biznismeni ne razumeju ljudsku psihologiju. Ali tako uska specijalizacija ne funkcioniše. Zato je moj san da Aikido učitelji prošire svoje vidike. Tehnike su važne naravno, ali Aikido učitelji ne bi trebalo da toliko misle na tehničku veštinu. Trebalo bi mnogo više da misle na lični razvoj, personalne veštine i pozitivni politički pristup. Njihova pažnja treba da bude na stvarima kao što su bolje upravljanje, sigurnost i društvo.

Moj san je da promenim sliku o učitelju Aikidoa. Neki ljudi koji treniraju borilačke veštine su na ivici zakona; to je zastrašujuća stvar. Ali ja želim da učitelji Aikidoa budu poznati kao pravi profesionalci, ljudi sa realnom vizijom, ljudi sa funkcijom u društvu.

U današnjem društvu Aikido nudi nešto jedinstveno i vredno.

Vežbanje uma u aikidou

Eric Sotnac

“Aikido Primer”, ceo tekst se nalazi na prezentaciji JAF

Osnivač (Morihej Uešiba) je nameravao da aikido bude daleko više od tehnika za samoodbranu. Njegova namera je bila da stopi borilačku veštinu u skup etičkih, društvenih, i upravljačkih ideala. Uešiba se nadao da će ljudi trenirajući aikido, usavršiti sebe duhovno podjednako kao i fizički. Međutim, nije odmah očigledno kako bi vežbanje aikidoa trebalo da rezultira i nekom duhovnom (psihofizičkom) transformacijom. Štaviše, mnoge druge veštine polažu pravo na to da svoje učenike vode do prosvetljenja ili psihofizičke transformacije. Možemo se sa pravom zapitati onda, da li se i kako aikido razlikuje od drugih veština u pogledu efekata transformacije.

Trebalo bi da nam bude jasno da transformativna sila aikidoa, ako takva postoji uopšte, ne može ležati samo u izvođenju fizičkih tehnika. Pre ako aikido omogućava samo-usavršavanje i psihofizičku transformaciju duž puta koji je predivideo osnivač, vežbači aikidoa moraju da usvoje određene stavove prema aikido treningu i moraju nastojati da gaje određene naklonosti koje se tiču saznanja.

Veštine koje polažu pravo na to da omogućavaju transformativnu osnovu za svoje vežbače ukorenjene su u religioznu i filozofsku tradiciju kao što su Budizam i Taoizam (uticaj šinto-a na japanske veštine je u poređenju sa predhodnim obično mali). U Japanu je Zen Budizam izvršio najjači uticaj na razvitak transformativnih veština. Mada je

Morihej Uešiba bio mnogo manje pod uticajem Taoizma i Zena u odnosu na “novu religiju” Omotokjo, sigurno je moguće spojiti određena gledišta Zena i Taoisticke filozofije i prakse sa aikidom. Šta više, Omotokjo, je široko ukorenjen u raznovrsni sastav neošintoističkih koncepcija i verovanja. I pored ovoga, bilo bi potpuno pogrešno pretpostaviti da je usvajanje ovih stavova neophodan uslov za psihofizičku transformaciju kroz aikido.

Psihofizička transformacija kroz vežbanje aikidoa će biti malo drugačija od psihofizičke transformacije kroz vežbanje veština kao što su karate, kjudo ili ceremonija čaja. Sve ove veštine imaju zajednički cilj da uliju svojim vežbačima spoznaju staloženosti, spontanosti akcije - reakcije, i shvatanja karaktera stvari upravo onakvim kakve jesu (*šinjo*).

Činjenica da je aikido trening uvek saradivački daje jednu specifičnu dimenziju izgrađivanju ličnog transformisanja kroz aikido. Kooperativan trening olakšava napuštanje takmičarskih razmišljanja što pojačava opažanje drugih sopstvenih dualizama. Kooperativni trening takode polako uliva osećaj za dobrobit partnera i sigurnost. Ovaj stav (vođenja računa o drugima) se onda proširuje i na druge situacije izvan vežbanja aikidoa. Drugim rečima, kooperativna osnova za aikido vežbanje se prenosi direktno u okvir moralnog ponašanja u svakodnevnom životu.

Osim toga, trebalo bi da bude jasno

Slika:
Velibor Vesović, 5.dan

da ukoliko je moguće lični preobražaj kroz aikido trening, to nije automatski proces. Ovo je očigledno opažajući činjenicu da ima i onih koji vežbaju aikido godinama i koji još uvek prave moralne i zakonske prekršaje. Tehnička veština i široko iskustvo u borilačkim veštinama nisu svakako garancija moralnog i ličnog napretka. Ova činjenica se često javlja kao veliko razočarenje za aikido studente, posebno ako bi otkrili da njihovi instruktori još uvek pate od raznih vrsta nedostataka. U stvari, ovo predstavlja dragocenu lekciju: Tehničko znanje je cilj koji se lakše postiže od ličnog napredovanja. Mada oba ova cilja mogu predstavljati obavezu za čitav vek, znatno je lakše učiniti vrstu žrtvi i napora koji se traže za tehničko napredovanje nego uložiti napor i žrtve koje zahteva lični preobražaj i napredak.

Put samousavršavanja i ličnog preobražaja mora, u svakom slučaju, negde početi. Možda je najvažnije zapamtiti i za učenika i za učitelja aikidoa (lako se zaboravi!) da stalno imaju na umu da su ljudi sa kojima treniraju ljudska bića kao i oni sami, i da svaki od njih ima svoju jedinstvenu perspektivu, sposoban je da oseti bol, frustraciju i sreću, i da svako od njih ima svoj vlastiti cilj zbog kojeg trenira aikido.

Naši u svetu

Mr. Mire Zloh

UCL Aikido klub, London, Engleska

Veliki broj aikidoka, članova JAF-a je poslednje decenije napustilo zemlju. Većina ih je, i u novoj sredini, nastavila sa aktivnim treniranjem. Danas, svoje klubove van Jugoslavije imaju: Renata (4.dan) i Dragiša Jocić (5.dan) u Švajcarskoj, Drago Bogdanović (4.dan) u Italiji, Darko Vučetić (3.dan) u Južnoj Africi, Zoran Belić (2.dan) u SAD, Mire Zloh (2.dan) u Engleskoj, Atif Amin (1.dan) u Jordanu, Slobodan Jančić (1.dan) u Australiji ...

Aikidom sam počeo da se bavim u novembru 1982. Moj prvi aikido učitelj je bio Njegoš Đaković. Pored toga, zajedno sa drugim ljubiteljima ove prelepe veštine išli smo od dođoa do dođoa u Beogradu i vežbali pod instrukcijama pokojnog Jovice Stanojevića, Velibora Vesovića, Draga Bogdanovića i Dragiše Jocića. Zbog selidbe van Beograda i privatnih obaveza nisam uspevao da odlazim na treninge, ali mi je ostala velika želja da se bavim aikidom.

Životni put me je naneo u London.

Bio sam impresioniran sa veličinom i raznovrsnošću koji ovaj grad nudi. Međutim, zbog veličine grada sve je razušeno i izuzetno je bilo teško doći do informacija o postojećim klubovima. Nisam znao kome da se obratim za informacije, bilo je to mračno doba pre pojave Interneta. Broj aikido klubova u Londonu nije mali, ali kao i svuda ti klubovi pripadaju različitim asocijacijama.

Okušao sam se u KI - Aikido klubu, Aikido klubu pridruženom religioznoj organizaciji, Ju-jutsy klubu, dobio informacije o Iwama Ryu Aikido klubu, ali dve glavne poteškoće su se uvek isprečavale da istrajem u vežbanju. Radni dan je od 9 do 17.30, što se često produži do 19 časova, a London je ogroman grad i razdaljine između kluba i fakulteta (ili radnog mesta) su ogromne, tako da je teško redovno odlaziti na treninge. London je takođe izuzetno skup grad, tako da aikido klubovi plaćaju ogromne zakupnine za sale i to se pretače u visoke cene za čas, između 5 i 10 funti (15 i 30 DEM) po času!

U jesen 1994. sasvim slučajno dobio sam informaciju o aikido klubu u

blizini mog fakulteta. Otišao sam do sportskog centra koji pripada **University College London** i saznao da u istoj sali vežbaju dva kluba: **UCL Aikido** i Ryoshinkan klub. U prvoj poseti saznao sam je vežbanje u UCL klubu besplatno. Kasnije sam doznao da je Ryoshinkan klub pod vođstvom Minoru Kanetsuke 7. dan (*izgovara se Kanecka, japanci često izostavljaju slovo "u"; nemaju u jeziku ni glas koji odgovara slovu "L" S.O.*), ali da je mesečna članarina 40 funti. Kao i u drugim aspektima života finansijski faktor je imao značajnu ulogu pri donošenju odluke, tako da sam odlučio da okušam sreću u UCL aikido klubu. Nijednog trenutka nisam zažalio zbog svoje odluke.

UCLU Aikido Klub (*University College of London Union - Aikido Club*) je osnovan pre 22 godine, kada se nekoliko studenata skupilo da vežba aikido u vreme ručka. Kao i svuda, to je bila grupa entuzijasta, koja je išla po retkim kursevima koji su se održavali u to vreme, knjige su bile osnovni izvor novih saznanja. Pošto je to studentski klub, ljudi su dolazili i odlazili, dok su samo dvoje ostali svo vreme, Barbara Sotowicz,

Slika

Desno:

UCL Aikido klub. U donjem redu su William Smith, Barbara Sotowicz i Mire Zloh. Kao što se i sa slike vidi, klub ima polaznike iz celog sveta.

Slika

Levo:

Na fotografiji (prvi sa leve strane je Mire) su učesnici kursa koji je održao Sihan William Smith 6.Dan, tehnički direktor UKA. Kurs je bio u UCL Aikido klubu, Londonu, Novembra 1997.

sada 3. dan i glavni instruktor kluba, i Barry Hutchinson. Ljudi iz UCL kluba su bili osnivači Ryoshinkan kluba i dugo su vežbali kod Kanetsuke, međutim i ovde je politika umešala prste, tako da je UCL aikido pristupio drugoj organizaciji **United Kingdom Aikikai. (UKA)**

Dve organizacije u Britaniji koje su priznate od strane Hombu Dojo-a su **British Aikido Federation** koju vodi Minoru Kanetsuka 7. Dan i **United Kingdom Aikikai** koji vodi William Smith 6. Dan. Obe organizacije su izdanci osnovne organizacije koju je osnovao Kazuo Chiba.

Vežbanje u UCL Aikido klubu me podsetilo na dane kada sam vežbao aikido u Beogradu, sa puno entuzijazma i puno energije, podsetilo me je na uzajamno pomaganje i poštovanje. U klubu se redovno održavaju kursevi, dva puta godišnje dolazi W. Smith, što doprinosi našem daljem razvoju. Aikidoke iz naseg kluba redovno odlaze na kurseve koje održava UKA u okolini Birminghama. Tradicionalne letnje škole se održavaju sredinom avgusta, sa gostujućim instruktorima kao što su N. Tamura, Y. Yamada i drugim velikani aikidoa današnjice.

Zahvaljuci nesebičnoj Barbarinoj pomoći i podršci W. Smitha, u toku letnje škole 1996. položio sam za 1. dan, a kasnije i promovisan za asistenta instruktora u klubu. Danas imam drugi dan.

Sa Barbarom, kao glavnim instruktorom, i uz dva asistenta, klub nastavlja da radi tradicionalni aikido. Kroz klub prolaze studenati iz celog sveta, koji nose kući klicu nečega što traje životni vek i kasnije nastavljaju da vežbaju i da šire aikido i aikido principe.

UCLU Aikido club

Training Times

Monday	1 - 2 p.m. Beginners Class
Tuesday	7 - 8.30 p.m. General Class (all welcome)
Wednesday	2 -3 p.m. General Class (all welcome)
Thursday	7 - 8.30 p.m. General Class (all welcome)
Friday	1 - 2 p.m. Graded Students

The Fitness Centre requires an entry fee before you can practice Aikido (unless you just come along to watch). You can obtain an annual membership or pay £3.50 for a day membership.

Classes themselves are £2 for students and £3 for waged.

Other costs you will have to pay in your Aikido life will include annual insurance of about £27 per year and any equipment such as a Gi or weapons (although the club has a good stock).

<http://public.logica.com/~machinm/aikido/>

Aikido rečnik

priređili: Saša Obradović i Zoran Stančević 1998, 1999, 2000.

Podela termina u rečniku je tematska (oko 350 termina). Pošto je ovaj rečnik na prvom mestu namenjen onima koji su već u aikidou, i pretpostavljajući da im je bar deo navedenih naziva poznat, nisu data objašnjenja izgovora japanskih reči i čitanja u latiničnoj transkripciji. Osim ovog tematskog, na web prezentaciji JAF se nalazi i abecedni rečnik sa oko 500 termina. Abecedni rečnik sadrži i prevod i objašnjenja velikog broja pojmova vezanih za japansku istoriju i tradiciju.

Napadi

Udarci:

Atemi	udaraci u vitalne tacke
Chudan zuki	udarac pesnicom u predeo stomaka
Gedan zuki	udarac pesnicom u predeo donjeg stomaka
Gyaku zuki	udarac u kontra stavu
Jodan zuki	udarac pesnicom u predelu glave
Kaeshi zuki	kontra udarac
Katate uchi	udarac jednom rukom
Men uchi	udarac u glavu
Maegeri	udarac nogom
Mune tsuki	udarac pesnicom u predeo grudi
Oizuki	udarac sa korakom
Shomen uchi	udarac odozgo
Tsuki	u aikidou, to je najčešće Chudan Oizuki
Uchi	napred, prednja strana, npr. kod napada (SHOMEN UCHI)
Yokomen uchi	dijagonalni udarac odozgo
Yoko uchi	udarac sa strane

dori

Morote dori	hvat sa dve ruke za jednu ruku (Katate ryote dori)
Kubi jime	davljenje
Kata dori	hvat za rame sa jednom rukom
Ryokata dori	hvat sa dve ruke za dva ramena
Ryote dori	hvat sa dve ruke za dve ruke
Mune dori	hvat za grudi (revere)
Hiji dori	hvat za lakat
Sode dori	hvat za rukav
Ushiho eri dori	hvat iza leđa rukom za okovratnik ispod temena
Ushiho ryote dori	hvat iza leđa sa dve ruke za dve ruke
Ushiho ryokata dori	hvat iza leđa sa dve ruke za dva ramena
Ushiho dori	hvat iza leđa sa obe ruke preko ruku torija
Ushiho katate dori kubishime	hvat iza leđa sa jednom rukom za ruku i davljenje drugom
Ushiho kubishime	davljenje iza leđa

Hvatovi:

Katate dori	hvat rukom za ruku (gyakohanmi)
Katate dori aihanmi	hvat rukom za ruku, recimo: desna za desnu
Kosadori	hvat rukom za ruku (Katate dori aihanmi)
Katate ryote	hvat sa dve ruke za jednu ruku

Kombinovani napadi:

Kata dori men uchi	hvat za rame sa jednom rukom i napad drugom odozgo
Mune dori men uchi	hvat za grudi (revere) jednom rukom i napad drugom odozgo

Delovi tela

Abara	rebra	Hara	stomak
Ago	usta	Haishu	zadnji deo ruke
Ashi	noga	Haito	greben šake
Ashikubi	gležanj	Haiwan	podlaktica
Atama	glava	Hiji	lakat
Chototsu	tačka udarca između očiju	Hitai	čelo
Daitai	bedro	Jinchu	tačka pritiska iznad gornje usne ispod nosa
Dokko	tačka pritiska iza uva	Jintai	telo
Empi	lakat	Jinkaikyusho	vitalne tačke na ljudskom telu
Eri	okovratnik, kragna	Juizo	predeo bubrega, krsta
Fukuto	tačka udarca neposredno iznad kolena	Kakato	peta
Ganmen	lice	Kakuto	spoljni deo ručnog zgloba (kod udarca)
Gekon	tačka pritiska ispod donje usne	Kashi	noge

Katate	ruka	Sode	rukav
Kote	zglob šake	Sokei	slabine
Kubi	vrat	Sokuso	krajevi nožnih prstiju (kod udaraca)
Kubinaka	atemi tačka na glavi	Sokutei	peta
Kyusho	vitalne tačke na telu	Sokuto	brid stopala
Mata	prepone	Tanden	stomak
Men	glava	Tegatana	"ruka mač", spoljni brid šake
Mimi	uši	Tekubi	ručni zglob, zglavak
Morote	obe ruke	Tenohira	dlan
Mune	grudni koš	Tento	atemi tačka iza glave
Naike	tačka pritiska kod gležnja	Tettsui	"pesnica kao čekić"
Seikatanden	donji stomak	Teura	unutrašnji deo ruke
Seiken	pesnica	Ude	ruka (od šake do ramena)
Seikichu	kičma	Waki	pazuh
Senaka	zadnji deo tela	Wakikage	atemi tačka ispod pazuha
Shintai	telo	Yokomen	glava sa strane
Shita hara	donji stomak	Yubi	prst
Shomen	lice	Zengaku	čelo
Shuhai	zadnji deo ruke	Zenwan	podlaktica

Brojanje

1 Ichi	jedan	43 Yon jyu san	četrdeset tri
2 Ni	dva	72 Nana jyu ni	sedamdeset dva
3 San	tri	99 Kyu jyu kyū	devedeset devet
4 Shi ili yon	četiri	100 Hyaku	sto
5 Go	pet	1000 Sen	hiljadu
6 Roku	šest	10000 Man	deset hiljada
7 Shichi ili nana	sedam	101 Hyaku ichi	sto jedan
8 Hachi	osam	201 Ni hyaku ichi	dve stotine jedan
9 Kyū	devet	546 Go hyaku yon jyu roku	petsto četrdeset šest
10 Jyu	deset	3427 San zen yon	tri hiljade četiri stotine dvadeset sedam
11 Jyu ichi	jedanest	33456 hyaku ni jyu nana (ili shichi) San man san zen yon hyaku go jyu roku	trideset tri hiljade četristotine pedeset šest
12 Jyu ni	dvanest		
13 Jyu san	trinest		
14 Jyu shi ili Jyu yon	četrest ... itd.		
36 San jyu roku	trideset šest		

Izuzeci:

- "shi" kao "četiri" koristi se samo kao jednocifren broj ili ako je u pitanju zadnja cifra. Znači, koristi se "shi" ili "yon" kod 3654, ali samo
- "yon" kod 40, 400, 4000, itd.
- "shichi" kao "sedam" se takođe čita kao jednocifren broj ili ako je u pitanju zadnja cifra u broju. Znači, možemo koristiti "shichi" ili
- "nana" kod 9607, ali samo "nana" kod 70, 700, 7000, itd.
- 600 = "roppyaku" (ne "rokyu hyaku")
- 800 = "happyaku" (ne "hachi hyaku")
- 8000 = "hassen" (ne "hachi sen")

Naredbe

Naredbe u dođou:

Ato	nazad
Hajime	start
Hayaku	brzo
Kiyotsukete	oprezno, pažljivo
Kamiza ni rei	pozdrav ka kamizi (čelo sale)
Koutai	promena
Mate	sačekaj
Mawatte	okreni se
Mokuso	zatvorite oči
Suwatte	sedite
Otagai ni rei	uzajamni pozdrav
Rei	pozdrav poklonom
Sensei ni rei	pozdrav učitelju
Yame	stop
Yoi	spremni
Yukuri	sporije
Yuru yaka ni	mekano

Izrazi učtivosti:

Arigato	hvala neformalno
----------------	------------------

Domo	hvala neformalno
Domo arigato	hvala učtivo
Domo arigato gozaimasu	mного hvala (vrlo učtivo) za nešto što se upravo događa
Domo arigato gozaimas'ta	mного hvala (vrlo učtivo) za nešto što se tek završilo
Dozo	izvolite
Gomen nasai	izvinite
Irashaj	dobro došli
Konbanva	dobro večer
Ojasumi nasai	lako noć
Ohajo	dobar dan
Onegaishimasu	zamoliti nekog da sa vama vežba
Sayonara	doviđenja
Sumimasen	izvinite (da privučete pažnju)
Hai	da
Iie	ne
Wakarimasu	razumem
Wakarimasen	ne razumem

Kretanja

Asoko	tamo
Ayumi ashi	ukršteni korak
Chudan	srednje, srednji deo tela
Chokusen	na pravoj liniji, direktno CHOKUSEN NO IRIMI = direktni ulazak
Gyaku	obrnuto, kontra
Gedan	nisko, donji deo tela (od struka naniže)
Hantaini	u suprotnom pravcu
Happo	u osam pravaca, svuda
Heiko	paralelno
Hidari	levo
Ichimonji	na pravoj liniji
Jodan	visoko, gornji deo tela (glava)
Fumi komi	promena stava koracima napred ili nazad
Tsugi ashi	klizeći korak (iz visokog u visoki stav)
Okuri ashi	klizeći korak (iz širokog u široki stav)
Tenkan	okret oko prednje noge za 180 stepeni
Tenshin	kretanje unazad pod uglom od 45 stepeni sa privlačenjem prednje noge (sa promenom stava: USHIRO ASHI TENSIN tenshin sa nogom koja je na početku bila otpozadi)

Tai Sabaki	kretanja tela
Mae	napred
Migi	desno
Massugu	pravo napred
Naka	center
Naka ni	ka centru
Naname	diagonalno
Omote	direktno
Otoshi	bacanje
Shikko	kretanje na kolenima
Shomen	pravo napred
Soto	spoljna strana
Ura	iza
Uchi	prednja strana
Ushiro	pozadi, iza
Ue	gore
Kaiten	okret u mestu, krug, točak
Kiku	niže
Komi	približiti se
Yoko	sa strane
Waki	iza pazuha

Stavovi

Anza	položaj u kome se sedi sa prekrštenim nogama (turski sed)	Jodan gamae	visok stav, mač se drži iznad glave
Chudan	srednji stav, seigan je chudan gamae	Kamae	stav; isto što i gamae
Gedan	niski položaj, mač u donjem položaju	Karuma	kao waki gamae, mač horizontalno
Hanmi	stav sa jednom nogom napred	Kongo	oštrica vertikalno pored lica
Hasso gamae	stav sa mačem ili štapom na ramenu	Seiza	položaj u kome se sedi na potkolenicama (kleči)
Hitoemi	ulazak paralelno napred	Seigan	prirodan položaj, osnovni stav sa mačem
Iai hiza, Tate hiza	klečanje	Tachi	na nogama
		Waki gamae	stav u kome se mač drži spušten iza tela, sa strane

Poluge i bacanja

Poluge:

Ikkyo	1.forma (prvo učenje) oshi taoshi, ude osae
Nikyo	2.forma (drugo učenje) kote mawashi, kotemaki
Sankyo	3.forma (treće učenje) kote hineri, shiborikime
Yonkyo	4.forma (četvrto učenje) tekubi osae
Gokyo	5.forma (peto učenje) kujiosae, ude hishigi
Hiji kime osae	fiksacija sa polugom na laktu

Bacanja:

Aiki nage	bacanje aikiem. Tori se postavlja telom ispred putanje kretanja ukea.
Aiki otoshi	više bacanje u aikidou.
Irimi nage	bacanje sa ulaskom
Juji nage, juji garami	bacanje sa uplitanjem ruku (bukvalno: deseto bacanje)
Kaiten nage	kružno (točak) bacanje. Postoji kao uchikaiten nage i sotokaiten nage (unutra i spolja)

Kokyu ho	vežba u paru u sedećem položaju za postizanje kokjua. Zove se i morotetori kokyu nage ili ryotemochi kokynage udeoroshi irimi.
Kokyu nage	bacanje sa kokjuom. Veliki broj aikido tehnika nosi ovo ime. Tehnika se najčešće završava padom napred ukea.
Koshi nage	bacanje preko kukova
Kote gaeshi	bacanje sa zavrtnjem šake
Shiho nage	bacanje u četiri pravca
Tenchi nage	bacanje "nebo zemlja"
Suni gaeshi	bacanje u ugao
Sumi otoshi	spuštanje u ugao, tehnika bacanja
Ushiro kyri otoshi	bacanje povlačenjem leđa unazad
Ganseki otoshi	napredno bacanje preko ramena

Pojasevi i zvanja

Dan	majstorski pojasevi, od 1. do 10.: shodan, nidan, sandan, yondan, godan, rokudan, nanadan, hachidan, kudan, judan. Pri Hombu dođu je trenutno 9. dan najveći pojas.	Shidojin	učitelj, pogledaj na strani 12 (radi se o tituli)
Doshu	"vođa puta" (trenutno Moriteru Ueshiba)	Sempai	stariji učenik
Dojocho	vođa sale dodoa	Sensei	učitelj
Fuku Shidojin	asistent učitelj (radi se o tituli)	Shihan	stariji učitelj "učitelj učitelja" (radi se o tituli)
Kayoi deshi	učenici koji žive izvan sale (ne UCHI DESHI)	Soke	prvi čovek stila (u tom trenutku glava porodice)
Kohai	mlađi učenik	Mudansha	nosilac kyu pojasa
Kyu	učenički pojasevi, od 6. do 1. respektivno: rokyu, gokyu, yonkyu, sankyu, nikkyu, ikkyu	O Sensei	Veliki učitelj Morihej Uešiba
		Uchi dechi	učenici koji žive u okviru DOJO-a (pogledaj Intervju sa Saotome senseiem na strani 27)
		Yudansha	nosilac dan pojasa, crni pojas

Japan

j a p a n

istorija, ljudi, zemlja i more

Fuđi - San

Pogled sa zapadne strane na ovaj veličanstveni vulkan u obliku kupe. Savršenstvo njegovog oblika, njegova velika visina (3.776 m) učinili su od planine Fuđi (nikad se ne kaže Fuđi-Jama) sam simbol Japana. Penjanje uz ovu planinu, relativno lako, okuplja svake godine, od jula do septembra, hiljade hodočasnika koji to ne smatraju sportom nego verskom dužnošću, pošto se veruje da je planina Fuđi stanište kamiya ili vrhovnih duhova. Samo ime Fuđi potiče iz jezika Ainua i znači "vatrena planina".

Kružni krater, dubok 250 m, ima prečnik od 600 m. Poslednja njegova erupcija bila je 1708. godine.

U njegovom podnožju ima pet jezera u čijim se vodama velepni vrh ogleda u svim godišnjim dobima.

Pregled istorije Japana

Nagađanja o tome kada je počelo naseljavanje Japana (od kineskog Žih-pen), sami Japanci svoju zemlju zovu Nihon ili Nipon, još uvek su nesigurna i različita. Zna se da je još u novom kamenom dobu tamo bilo, posvuda ali malobrojno, matrijahalno organizovanih staro-sedelaca, čijih potomaka, pod imenom Ainu, i danas imamo nekoliko stotina na najsevernijem ostrvu Hokaido. Oko 1000. godine p.n.e. preko ostrva Kiušu pristižu pridošlice iz Koreje. Sa juga dolaze migranti koji sa sobom nose kulturu sličnu polinežanskoj. Prvi vladari se ustoličuju oko III veka n.e. koji oko 350. n.e. otimaju od starosedeoca plodnu oblast Jamato (oko današnje Osake). Vlast je bila klanovska, organizovana po kine-skom uzoru.

Period Asuke (538 - 710)

538. Korejski kralj šalje samodršcu Jamatou budističke monahe i poklisare. Smatra se da Japan tom godinom ulazi u istoriju.

552-570. Doba značajnog širenja Budizma.

645. Klan Nakatomi, uz podršku dvora, prilagođava vlast kineskom ustrojstvu, donoseći "Zakonik ere Taika"; uvodi se kalendar zasnovan na erama, deli se zemlja seljacima, uvodi se sistem redovnog oporezivanja. Na scenu stupa Fuđivara Kamatari čija ce porodica nekoliko vekova biti na vlasti, kao na nekoj vrsti paralelnog prestola.

Period Nare (710 - 794)

710. Vojni poredak dobija čvršće obeležje, nova podela zemlje. Nastala prestonica Nara pravljena po kineskom uzoru.

720. Preopterećeno dankom, u oblastima pod neposrednom carevom vlašću, seljaci beže na zemlju koja pripada velmožama ili crkvi.

794. Završeno podizanje nove prestonice, umesto Nare i Nagaokua, koja će biti središte vlasti do 1868. to je Hejankio, kasnije nazvan Kjoto.

 Period Heian (794 - 1185)

- 800 - 803. Starosedeooci Ainu, bivaju potpuno saterani na krajnji sever ostrva Honšu.
838. Prestaju posete japanskih zvaničnika Kini pošto je ocenjeno da tamo više nema šta da se nauči i da treba čuvati sopstvene običaje od stranih uticaja. Tokom celog IX veka u Japanu vlada mir. Skoro tri veka cvetaće umetnost aristokratske klase.
858. Carevom ćerkom se ženi njegov prvi doglavnik, iz roda Fuđivara, koji će biti naimenovan za carevog namesnika. Od tada pa do sredine XII veka, svi carski namesnici će biti iz ove porodice a njihove će se kćeri udaviti za prestolonaslednike.
930. Smrt cara Daigoa; od tada će namesnici preuzeti svu vlast, prepuštajući carevima samo simboličnu vlast.
1068. Na presto stupa car Go Sando Teno, koji se ne odođuje sa Fuđivarama. Trvenja u ovom rodu pokušavaju da iskoriste klanovi Taira i Minamoto, kao i poglavari velikih budističkih manastira koji, da bi titili svoje posede, stvaraju sopstvene oružane snage.
- 1159-1160. Klan Minamoto svrgava sa prestola mladog cara, koji beži glavaru klana Taira. Borbe između ovih klanova vode se i u prestonici.
1177. Veliki požari u prestonici, glad u zemlji.
1183. Obnavljaju se borbe za prevlast.
- šogun dugo označavati vojnog samodršca. Joritomo uvodi prvu pravu plaćenu vojsku koja je u službi plemstva a ne cara, samuraje i uobličava feudalne odnose u državi.
1192. Nastaje šogunat Kamakure koji potiče iz samurajske klase.
1203. Joritomov sin, surov i nesposoban, koji je na vlasti nakon smrti svog oca, biva svrgnut. Dvorske intrige su u punom jeku.
1221. Bakufu (vojna vlada koju osniva Jorimoto bukvalno znaci "glavni štab") preuzima vlast i sledeće godine donosi zakonik čiji će se principi slediti do 1868.
- 1266-1268. Mongolski vladar Kine Kublaj kan zahteva od Japana da mu se podvrgne.
1264. Kublaj kan šalje svoje brodove na Japan sa 30.000 Mongola i Korejaca. Iako premoćni povlače se posle samo jednog dana?!
1281. Novi napad Kublajkana na Japan sa dve flote od 40.000 Mongola i sa 100.000 Kineza na preko 3.500 brodova. Borbe traju preko sedam nedelja. Japansku vojsku sigurnog poraza spasava tajfun, "božanski vetar" (*kamikaze*) koji uništava značajan broj usidrenih brodova osvajača. Svi bivaju pobijeni sem trojce koji su poslali kao glasnici nazad.
1333. Uz pomoć zavere i jednog otpadnika iz klana Minamoto, Ašikage Takaudija, car uspeva da se vrati u Kioto, daje podstrek protivnicima Bakufua da osvoje i spale Kamakuru. Go Daigo obnavlja carsku moć. Ašikaga Takauđi postaje izuzetno moćan.
1428. Posle talasa velike gladi i epidemija bune se seljaci tražeći otpis dugova.
1457. Oblasni vladari **daimio** što znači "veliko ime" opasuju svoje posede granicama što otežava trgovinu i diže cene u ionako očajnim godinama. Uskoro novi seljački ustanci i sukobi velmoža.

Period Kamakure (1185 - 1333)

1185. Brodovi Taire, bivaju u bici uništeni i u talasima nestaje mladi car Antoku. Minamoto no Joritomo vlada strogo i njegov brat Jošicune, koji je bio u dosluhu sa dvorom, mora da beži na sever gde su se Fuđivare sklonili.
1189. Joritomo kreće zato i na te oblasti, brat mu se, pošto biva izdan ubija, a car gubi svaki autoritet. Pod pritiskom proglašava Joritomoa za **sentakišoguna** tj. "vojskovođu protiv varvara". Ta će titula kao

1500. Te godine imamo 20 moćnih daimoa pod čijom su upravom 33 oblasti Japana. šogun zadržava nesigurnu vlast oko Kiotoa; ostatak zemlje drži blizu 300 manjih glavara, u svakom pogledu nezavisnih.
1542. Portugalski trgovci, nasukani na obale južno od Kjušua, donose prve arkebuze (muskete glatke cevi) uče samuraje njihovoj upotrebi. Ubrzo, ove puške počinju da se prave po čitavoj zemlji.
1549. Jezuit Francisko Ksavije stiže gusarskim brodom iz Malage, biva dobro primljen i već 1615. će biti oko pola miliona preobraćenih u hrišćanstvo.
1568. Oda Nobunaga, dotle mali glavar, osvaja prestonicu i preuzima prerogative šoguna, mada ne i titulu.

1600. Tokugava Jajesu svoju vlast učvršćuje nakon rata sa daimioima koji su ga osporavali.

Period Tokugave (Jedo) (1616 - 1868.)

Era samodržaca (Momojama) (1582 - 1616.)

1582. Nobunaga biva ubijen a vlast preuzima, njegov najbliži vojskovođa Tojotomi Hidejoši. (i pored formalnog nasleđa Nobujaginog sina).
1585. Hidejoši kuje sopstveni novac, razvija korišćenje rudnika, pomaže dvor i postaje veliki pokrovitelj umetnosti.
1590. Hidejoši ujedinjuje zemlju, razoružava seljake i deli zemlju na striktno staleže: vojnički, seljački, zanatlijski i trgovački koji su ne samo nasledni nego i obavezni. Svaki sin mora da se bavi poslom svoga oca.
1592. Na čelu 200.000 vojnika, prešavši Cušima moreuz, Hidejoši na prepad osvaja Koreju. Kinezi dolaze u pomoć Korejcima. Cilj ove invazije, bio je, ni manje ni više, nego osvajanje Kine. Tamo su se odigrale, za Japance, prve bitke između samuraja i neprijateljske armije posle više od 300 godina.
1598. Hidejoši umire a Japanci se povlače iz Koreje, bez vojnog uspeha, donoseći sa sobom štamparsku mašinu. Vlast preuzima daimio Tokugava Jajesu.

1603. Počinje Jedo period. šogunat Tokugave Jajesua ujedinjuje Japan.
1613. Jajesu šalje trgovačke izaslanike na Havaje, u Meksiko, Madrid, Rim; prima strane trgovce.
1614. U strahu od mogućeg dosluha drugih velmoža sa strancima Jajesu zabranjuje rad hrišćanskim misionarima i ruši njihove crkve. Ovakva reakcija ne treba da čudi ako se uzme i u obzir šta se dogodilo nakon dolaska misionara u Peru, Meksiko ili Filipine.
1616. Jajasu umire. Nasleđuje ga sin Tokugava Hidetada koji zabranjuje Evropljanima da žive u Japanu i zatvara sve luke, osim dve, za evropske brodove. U narednim godinama zabranjuje se i pravljenje brodova kojima bi se iz Japana moglo dosegnuti do susednih zemalja.
- 1637-1638. Pokolji seljaka hrišćana.
1657. Strahovita poplava pustoši Edo i odnosi preko 100.000 žrtava. Tokom sledećih 50 godina jačaće trgovački stalež i gradovi će se i dalje širiti.
1687. Period Genroku; cveta građanska kultura, postaju popularni kabuki, bunraku i esnarpa u boji.
1716. Šogun Jošimune nastoji da unapredi ratarstvo navodnjavanjem i reformama, ali povećava i namete što dovodi do seljačkih buna. Tokom vlasti Tokugava biće ih preko 1.000.
- 1832-1836. Nezapamćena glad vlada zemljom. Bune su sve žešće.

1853. Američki ratni brodovi dolaze do obala Japana koji su primorani da otvore dve luke radi trgovine.

● **Era Meidi (1862 - 1912.)**

- 1868. Mladi car Mucuhito 122. vladar Japana, preuzima svu vlast i označava kraj 700 godina vladavine vojnih moćnika. Nova era naziva se Meidi tj. prosvjećena vladavina. Počinju reforme u cilju brzog likvidiranja feudalizma. Prestonica se seli u Jedo, kasnije nazvan Tokio.
- 1871. Svi feudalski stavljaju zemlju, titule i privilegije na raspolaganje caru. Iste godine 280.000 samuraja biva oslobođeno svoje službe, oduzimaju im se privilegije. Osnovno školovanje postaje obavezno.
- 1874. Uvodi se vojna obaveza i samuraji gube svoj monopol.
- 1889. Donosi se ustav, po uzoru na nemački, pola miliona od 40 koliko je tad Japan imao stanovnika, ima pravo glasa. Car i dalje ima veliki deo vlasti.
- 1883. u gradu Tanabe rođen je Morihej Uešiba tvorac aikidoa.
- 1894-1895. Kinesko-japanski rat.
- 1905. Japan pobeđuje u Rusko-japanskom ratu.
- 1912. Umire car Micuhito koji će biti, od tada, nazvan kao i period u kome je vladao Meidi.

Slike

Dole levo:

Hram Hasadera u Nari, iz 585. obnovljen u XVII i XVIII veku

Dole sredina:

Gigantska bronzana statua Bude u Kamakuri, izgrađena 1252. god.

Dole desno:

Glumac u oklopu Ode Nobunage (1534-1582), jednog od trojce velikih japanskih diktatora krajem XVI veka.

● **Moderno doba (od 1912.)**

- 1912. Na presto dolazi car Jošihito i nastavlja se period dalje liberalizacije društva i industrijalizacije.
- 1914. Japan ulazi u I svetski rat na strani Antante zajedno sa Velikom Britanijom i Francuskom.
- 1923. Veliki zemljotres Kanto kojom prilikom gine 125.000 ljudi samo u Tokijskom području.
- 1925. Pod carem Hirohitom Japan počinje da se militarizuje.
- 1937. Japan napada Kinu nakon incidenta na mostu Marko Polo.
- 1940. Japan pristupa trojnom paktu sa Nemačkom i Italijom.
- 1941. Napadom na Perl Harburg bazu Pacifičke flote Američke mornarice na Havajima Japan ulazi u rat sa Amerikom.
- 1945. 6. avgusta na Hirošimu i 8. avgusta na Nagasaki su bačene atomske bombe. Ubrzo zatim Japan kapitulira.
- 1947. U Japanu se ponovo uspostavlja parlamentarna vlast, a 1952. Japanu je obnovljen suverenitet. San o vojnoj dominaciji Azijom je zauvek nestao a Japan je polako počeo da izrasta u ekonomskog džina. Plodovi japanske kulturne baštine počeli su da se šire svetom. Origami, bonsai, haiku, akupunktura, šiacu, karate, đudo i naravno, aikido ulaze u naše živote uporedo sa Sony televizorima . . .

More magle

pesme japanskih pesnika nastale u periodu od X do XIX veka
preneto iz "Antologije japanske poezije", Dragoslava Andrića

More magle.
Nigde ničega-
sem sunca što se diže.
Širo

Kako da razmišljam
o prolaznosti rose,
kada ću i ja travu
gaziti tako kratko?
Neznana pesnikinja

Sedim u senci,
i puštam mesečinu
da se razbaškari.
Seibi

Jesenji vetar ...
Koliko planina, koliko reka
u mom srcu!
Kjoši

Kraj je godine.
Ovako sâm, zavidim
i onom koga grde.
Isa

Nije za mene ni kamelija,
ni šljivin, niti ma koji
beo cvet.
Boja breskvinih latica
ne pita me za grehe.
Akiko

Proleće stiže
sasvim prosto;
svetlo, žučkasto nebo.
(desno je originalni zapis)
Isa

あつこ
まはる
けいこ

Prazna boca,
slep starac,
zimsko nebo.
Kusatao

Na šta je nalik
život?
Na belu brazdu za čunom
što odmiče
u zoru!
Mansei

Tako je lepa,
da nadugačko
pričam.
Neznani pesnik

Dve naložnice,
lepe
kao oštri noževi.
Neznani pesnik

Penje se uz stubište,
i spotače se
o svoju jarost.
Neznani pesnik

Mene radi,
ne pali još svetiljku,
ove prolećne večeri.
Giodan

Bez tebe je, odista,
premnogo gajeva,
a i preveliki su.
Isa

Zen i borilačke veštine

Džordž Lionard

Budite potpuno usredsređeni na i posvećeni svakom danu, kao da vam upravo gori tlo pod nogama.

Da biste praktikovali zen ili borilačke veštine morate živeti intenzivno, celim srcem, bez rezerve - kao da očekujete smrt u sledećem trenutku. U nedostatku ovakve vrste

posvećenosti zen gubi svaku vrednost i postaje puki ritual, a borilačke veštine običan sport.

Da bi pokazali neraskidivu vezu između zena i borilačkih veština moramo se osvrnuti na samurajska vremena. Većina samuraja sledila je japansku nacionalnu religiju šinto, religiju koja uči da je cela priroda prožeta duhom (šin). Ali, oni su takode bili duboko privučeni budizmom onako kako je on izražen kroz praksu zena. Naglasak koji zen stavlja na jednostavnost i samokontrolu, odnosno na punu svesnost u svakom trenutku, te smirenost kada se treba suočiti sa smrću, sve su to ideje koje su se savršeno uklapale u samurajski način života, u kome je duel uvek bio moguć, a život i smrt delio je samo jedan udarac mača. Samurajima se još više dopala činjenica što zen nudi jednu specifičnu, svakodnevnu praksu: kroz zazen, nadasve jednostavnu formu sedeće meditacije, samuraj je mogao da delotvorno umiri svoj nemirni um, da opazi konačnu

harmoniju iza prividnog nesklada i postigne jedinstvo intuicije i akcije, odnosno stekne vrline tako neophodne za kenđucu (mačevalaštvo). Doista, zen jeste došao na glas kao "religija samuraja".

Savremene borilačke veštine kao što su kendo, karate, džudo i aikido vode poreklo direktno iz braka zena i bušidoa, srednjovekovnog viteškog ko-deksa samuraja. U svom najboljem izdanju oni postaju budo. Prevesti ove dve japanske reči nije lako. Bušido doslovce znači "put ratnika" (buši - ratnik; do - staza, put)

Budo znači "ratna staza" (bu - rat). Međutim, japansko slovo bu takođe znači i prekid borbe, vraćanje

mača u korice. Tako naglasak u reči budo nije na pojmu bu, nego na pojmu do. čak i pojam do ima određenu nijansu, jedno dublje značenje. Jer, do označava put, suštinski lišen cilja, a mi smo na Zapadu već odavno zavedeni ciljevima, napretkom, pobedama.

Koliko je teško prevesti pojam do može se videti na osnovu pitanja koje mi često postavljaju poklonici zena koji ne praktikuju borilačke veštine. Kada im pričam o svom bavljenju aikidom pitaju me: "Zašto vežbaš?" Odgovaram im da u suštini vežbam zato što vežbam. Naravno da postizem određene stvari: fizičku kondiciju, gracioznost, pouzdanje, nova poznanstva, bolji osećaj za ravnotežu. Ali, svi ti rezultati blede u poređenju sa jednostavnom i privlačnom snagom doa, puta. Aikido je moja staza, moj put.

Svakodnevni život postaje izazov upravo kroz duh zena i budoa koji nalaže neizvesnost u svakome trenutku -
d o k

友

ustajemo iz kreveta, radimo, jedemo, ili idemo na počinak. U stvari, svakodnevni život jeste dobra prilika za ovladavanje sobom. Danas se mnogi ljudi bave borilačkim veštinama kao sportom, ili jos gore, nalaze u njima ubojito oružje za ispoljavanje agresije i dominacije. Na nesreću, postoje vežbališta koja ugađaju takvoj klijenteli. Nasilni i izrabljivački filmovi na temu borilačkih veština doprinose kvarenju duha budoa nudeći nam fikciju nekakvog filmskog junaka koji odlazi kod "učitelja" na dvonedeljnu obuku i za tako kratko vreme postaje besprekorno obučen u nekoj od izuzetno smrtonosnih formi borilačkih veština.

Znajući sve ovo, ne bi trebalo da me začudi kada mi neki novajlija u našoj školi postavi pitanje: "Za koje vreme

ću uspeti

da

savladam veštinu aikidoa?" To pitanje uvek me ostavi bez teksta. Praktikovao sam aikido više od dvanaest godina, šest godina sam ga sam podučavao, a danas osećam da sam mnogo dalje od "ovladavanja" ovom veštinom nego što sam to osećao u prvih šest meseci obuke.

Ono sto sam otkrio iz svoje sopstvene prakse jeste da zen i borilačke veštine nisu stvari koje se mogu naučiti ili činiti. One su to što čovek jeste.

Pokušao sam da se setim neke tehnike koju sam makar jednom izveo apsolutno ispravno. Doduše, pamtim izvesne trenutke milosti, pojedine zahvate koji kao kao da su nastajali i nestajali u ritmu okeanskih talasa, razotkrivajući unutrašnje savršenstvo svekolikog kretanja, čitave egzistencije. Ali nisam mogao da se prisetim ni jednog slučaja iznudenog spoljašnjeg "savršenstva", zasnovanog u potpunosti na tehnici.

Velika korist koju imamo od zena i borilačkih veština jeste u tome što osećaj vremena počinje da blede, pa čak se i suštinski menja. Sve više našu pažnju usmeravamo na sadašnji trenutak i "život u celini". Tako se oslobađamo nepotrebne brige oko određenih "moranja" ove kulture - brza hrana, brzi rezultati, instant tehnike ...

Polaganja za dan i kyu

1999

u periodu od 1. januara 1999. do 31. decembra 1999. godine

Aikikai Yugoslavia

ZRENJNIN, 17/01/1999 AK "Tisa", Obradović Zoran Ivana Vukov 3 ^o KYU Slobodan Jurišin 3 ^o KYU Siniša Matejin 3 ^o KYU Radoslav Kurucki 3 ^o KYU	Miloš Drljić 4 ^o KYU Ljubomir Mitić 4 ^o KYU Rade Anastasovski 4 ^o KYU
NIŠ, 27/01/1999 AK "Ikeda", Vesović Velibor Ivan Radenković 6 ^o KYU Marko Miloradović 6 ^o KYU Nikola Kondić 6 ^o KYU Marko Tatar 6 ^o KYU Milica Spasić 6 ^o KYU Milena Jovanović 6 ^o KYU Zoran Nikolić 6 ^o KYU Bojan Ristić 6 ^o KYU Jovana Golubović 6 ^o KYU Aleksandar Matić 6 ^o KYU Dejan Stankov 6 ^o KYU Milena Anđelić 6 ^o KYU	ZRENJNIN, 13/03/1999 AK "Tisa", Obradović Zoran Dino Parabuća 5 ^o KYU Zoran Todorov 4 ^o KYU Dragan Mihajlović 4 ^o KYU
N. BEOGRAD, 13/02/99 AK "Novi Beograd", Mirković Radojica Pavle Vukadinović 6 ^o KYU Bojan Mančić 6 ^o KYU Zoran Topić 6 ^o KYU Enes Bajramović 6 ^o KYU Katarina Živković 6 ^o KYU Marina Milojević 6 ^o KYU Milica Jovanović 6 ^o KYU Ivana Iličin 6 ^o KYU Nikola Marinković 4 ^o KYU Milorad Mirčetić 4 ^o KYU	BEOGRAD, 26/06/1999 AK "Abrašević", Vesović Velibor Bojan Pantelić 4 ^o KYU Aleksandar Tasković 4 ^o KYU Uroš Maksimović 4 ^o KYU Dejan Jovanović 4 ^o KYU Slobodan Velinov 3 ^o KYU Zoran Stojanović 3 ^o KYU Slobodan Savić 1 ^o KYU
BEOGRAD, 03/03/1999 AK "J. Stanojević", Vrzić Jelena Miloš Milosavljević 1 ^o KYU Milan Ilić 1 ^o DAN	N. BEOGRAD, 01/07/99 AK "Novi Beograd", Mirković Radojica Maja Jojović 5 ^o KYU Bojana Mihajlović 5 ^o KYU Ivana Iličin 5 ^o KYU Milica Jovanović 5 ^o KYU Miloš Čalić 5 ^o KYU Zoran Topić 5 ^o KYU Bojan Manić 5 ^o KYU Pavle Vukadinović 5 ^o KYU Milan Ostojić 5 ^o KYU Novica Borčić 5 ^o KYU
BEOGRAD, 10/03/1999 AK "J. Stanojević", Vrzić Jelena Nemanja Stanić 5 ^o KYU Ivan Selimbegović 5 ^o KYU	VRŠAC, 30/07/99 AK "Haragej", Filipović Mitar Nikola Brzić 5 ^o KYU Marina Todorović 5 ^o KYU Slobodan Rafa 5 ^o KYU Ivana Pejčić 5 ^o KYU Katarina Bodnar 5 ^o KYU Goran Benak 5 ^o KYU
	BEOGRAD, 02/09/1999 AK "Shin Ken", Jerkov Novak Božidar Radunović 1 ^o KYU

Polaganja za dan i kyu

2000

u periodu od 1. januara 2000. do 31. avgusta 2000. godine

BEOGRAD, 10/02/2000 AK "Shin Ken", Jerkov Novak Slobodan Vukašinović 6 ^o KYU Jelena Stevanović 6 ^o KYU Marko Purić 6 ^o KYU Dragan Gvozdić 6 ^o KYU Martin Gvozdić 4 ^o KYU	BEOGRAD, 03/03/2000 AK "J. Stanojević", Vrzić Jelena Alina Gadomski 6 ^o KYU Miloš Milosavljević 1 ^o DAN BEOGRAD, 05/03/2000 AK "Istok", Đaković Njegoš Boško Jeliić 1 ^o DAN BEOGRAD, 16/03/2000 AK "Shin Ken", Jerkov Novak Viktor Sandalj 6 ^o KYU Danijela Grujić 5 ^o KYU Danijel Brajčić 4 ^o KYU Srđan Pranić 3 ^o KYU Vuk Janačković 1 ^o KYU NOVI SAD, 30/03/2000 AK "Yama do", Obradović Zoran Azra Abdel – Vahab 6 ^o KYU Stevica Idvorac 6 ^o KYU Aleksandra Kozarčić 6 ^o KYU Luka Mišković 6 ^o KYU Miloš Gužvica 6 ^o KYU Goran Mandić 6 ^o KYU Siniša Ninčić 6 ^o KYU BEOGRAD, 31/03/2000 AK "Abrašević", Vesović Velibor Dalibor Dimitrijević 1 ^o KYU N. BEOGRAD, 08/02/00 AK "Novi Beograd", Mirković Radojica Naser Omaj 6 ^o KYU Vladimir Živaljević 6 ^o KYU Snežana Pavicević 6 ^o KYU Ana Đurđević 6 ^o KYU Nikola Marinković 3 ^o KYU BEOGRAD, 08/05/2000 AK "J. Stanojević", Vrzić Jelena	Nikola Stanković 6 ^o KYU Aleksandar Stanković 6 ^o KYU ZEMUN, 17/05/2000 AK "Zemun", Obradović Saša Ivana Kovačević 5 ^o KYU Aleksandar Pavlović 5 ^o KYU Aleksandar Popović 5 ^o KYU Uroš Miljojčić 5 ^o KYU Maša Spasić 5 ^o KYU Snežana Jovičić 5 ^o KYU Srđan Rusić 5 ^o KYU NIŠ, 04/06/2000 AK "Ikeda", Vesović Velibor Ismail Ametović 6 ^o KYU Tanja Gavrilović 6 ^o KYU Saša Marković 5 ^o KYU Aleksandar Petrović 5 ^o KYU Ivan Radenković 5 ^o KYU Dragoljub Potić 5 ^o KYU Milan Bošković 5 ^o KYU Milan Arandjelović 5 ^o KYU Ivan Tašić 5 ^o KYU Miloš Stojanović 5 ^o KYU Miloš Đorđević 5 ^o KYU Maja Perić 5 ^o KYU Milena Dinić 5 ^o KYU Nataša Jovanović 5 ^o KYU Aleksandar Božinović 5 ^o KYU Dušan Ignjatović 5 ^o KYU Aleksandar Nikolić 5 ^o KYU Oliver Rudaj 4 ^o KYU Marko Tatar 4 ^o KYU ZRENJIN, 18/06/2000 AK "Tisa", Obradović Zoran Nenad Fačić 6 ^o KYU Malina Patrik 6 ^o KYU Aleksandar Stefanov 6 ^o KYU Deni Gombar 6 ^o KYU Igor Popov 6 ^o KYU Oliver Sabo 6 ^o KYU Kosta Demenesku 6 ^o KYU
ZRENJIN, 12/02/2000 AK "Tisa", Obradović Zoran Alen Gal 6 ^o KYU Bogdan Kukić 6 ^o KYU Marko Markov 6 ^o KYU Jan Poljak 6 ^o KYU Ivan Srdanov 6 ^o KYU Zoran Gološin 6 ^o KYU Oliver Sabo 6 ^o KYU Aleksandra Čolić 6 ^o KYU Jelena Radin 6 ^o KYU Dejan Todorović 6 ^o KYU Kosta Magdu 6 ^o KYU	VRŠAC, 12/02/2000 AK "Haragej", Filipović Mitar Andrijana Paunković 6 ^o KYU Ivan Dabović 6 ^o KYU Filip Kalnark 5 ^o KYU Nikola Brzić 4 ^o KYU Marina Todorović 4 ^o KYU Slobodan Rafa 4 ^o KYU Ivana Pejčić 4 ^o KYU Katarina Bodnar 4 ^o KYU Goran Benak 4 ^o KYU Ninela Vaštag 2 ^o KYU	ARANĐELOVAC, 27/02/2000 AK "Arandjelovac", Obradović Saša Ilija Radovanović 6 ^o KYU Dragana Rakanović 6 ^o KYU Igor Stojadinović 6 ^o KYU Srđan Preković 6 ^o KYU Dejan Novaković 5 ^o KYU

*Evidentirana su samo polaganja članova JAF koji imaju izmirenu godišnju članarinu.
Podaci o polaganjima se svakodnevno ažuriraju na internet prezentacija JAF: "www.aikikai.org.yu".*

N. BEOGRAD, 24/06/00	Vladislav Vujković	6 ^o KYU	Igor Strahinjčić	1 ^o DAN
AK "Novi Beograd",	Petar Bojović	6 ^o KYU	Irena Jakovljević	2 ^o DAN
Mirković Radojica	Nedeljko Božić	6 ^o KYU	Nebojša Oklobdžija	2 ^o DAN
Radomir Tomović	Ivica Gavrilović	6 ^o KYU	Davor Popović	2 ^o DAN
Ivana Milosavljević	Goran Tasić	6 ^o KYU	Aleksandar Zdravković	2 ^o DAN
Branislav Vasiljević	Saša Radojević	6 ^o KYU	Goran Kitanović	2 ^o DAN
Dušan Cvetković	Danica Gluvakov	5 ^o KYU	Radivoje Janković	3 ^o DAN
Jelena Petrović	Nenad Ivanković	5 ^o KYU		
Marijana Bogosavljević	Bojana Ikodinović	5 ^o KYU		
Milan Đokić	Ivana Pirić	5 ^o KYU		
Sanja Crvenacki	Milan Mosurović	3 ^o KYU		
Hana Kalabić				
Jelena Radulović - Fraser	BEOGRAD, 27/07/2000			
Predrag Stojković	AK "Shin Ken",			
Nemanja Mučibabić	Jerkov Novak			
Uroš Ilić	Vukašin Lazić	6 ^o KYU		
Aleksandar Križnić	Slobodan Vukašinović	5 ^o KYU		
Dragan Jokić	Viktor Sandalj	5 ^o KYU		
Oliver Tanacković	Ado Budimlić	3 ^o KYU		
Sladana Jelić	ZRENJNIN, 27/07/2000			
Jelena Rajić	AK "Tisa",			
Ana Ivanović	Obradović Zoran			
Nevena Đukić	Tihomir Mihajlov	6 ^o KYU		
Milan Ostojić	Predrag Robulj	6 ^o KYU		
Novica Borčić	Nikola Blažić	6 ^o KYU		
Bojan Manić	Zoran Gološin	5 ^o KYU		
Zoran Topić	Alen Gal	5 ^o KYU		
Ivana Iličin	Jelena Radin	5 ^o KYU		
	Ivan Srdanov	5 ^o KYU		
ZEMUN, 28/06/2000	Marko Markov	5 ^o KYU		
AK "Zemun",	Bogdan Kukić	5 ^o KYU		
Obradović Saša	Igor Davidov	5 ^o KYU		
Milan Likić	Dino Parabuća	4 ^o KYU		
Aleksandar Katanić	Goran Laković	3 ^o KYU		
	Nikola Marčetić	3 ^o KYU		
NOVI SAD, 28/06/2000	Ivana Vukov	2 ^o KYU		
AK "Yama do",	Slobodan Jurišin	2 ^o KYU		
Obradović Zoran	Radoslav Kuručki	2 ^o KYU		
Goran Šipić	Aleksandra Šutović	1 ^o KYU		
Novica Petrović				
Dejan Otić	ARANĐELOVAC,			
Igor Njeguš	07/08/2000			
	Međunarodni seminar			
BEOGRAD, 21/07/2000	Ikeda Masatomi			
AK "Istok",	Edin Bečković	1 ^o DAN		
Đaković Njegoš	Aleksandar Karišik	1 ^o DAN		
Dragana Stanić	Dejan Spiroski	1 ^o DAN		
Lujica Radivojević	Dragan Antić	1 ^o DAN		

*Slika:
Ispit za dan stepen
Arandelovac 2000.*

Klubovi

Jugoslovenske aikido federacije

1. AK "ABRAŠEVIĆ"

NU "Braća Stamenković", Beograd
 tel. 011/ 402-024
 treneri: **Velibor Vesović** 5° DAN,
Radivoje Janković 3° DAN
 e-mail: vesovicv@EUnet.yu

7. AK "TISA"

Narodnog fronta br.1, Zrenjanin
 tel.023/ 65-700
 trener: **Zoran Obradović** 3° DAN
 e-mail: obrad@matgnet.com
 URL: www.tisa.org.yu

2. AK "ZEMUN"

Oš "Petar Kočić" Prvomajska 79, Zemun
 tel./fax: 011/ 84-84-812
 tel: 064/ 125-10-71
 trener: **Saša Obradović** 3° DAN
 e-mail: aikikai@beotel.yu
 URL: www.beotel.yu/~osasa

8. AK "YAMA DO"

SPENS, Novi Sad
 tel.021/ 367-018
 trener: **Aleksandar Dejanović** 1° DAN
 e-mail: dejanke@EUnet.yu

3. AK "SHIN KEN"

Hala Sportova, Novi Beograd
 tel. 011/ 141-491
 trener: **Novak Jerkov** 3° DAN
 e-mail: aikikai@beotel.yu
 URL: www.beotel.yu/~shinken

9. AK "NOVI BEOGRAD"

MZ "SAVA", Jurija Gagarina 221,
 Novi Beograd
 tel.011/ 1776-934
 treneri: **Radojica Mirković** 3° DAN
Venera Eror 1° DAN
Zoran Mičić 1° DAN
 e-mail: aikikai@beotel.yu
 URL: www.beotel.yu/~integral

4. AK "JOVICA STANOJEVIĆ"

Augusta Cesarca 19, Beograd
 tel.011/ 660-014
 trener: **Jelena Vrzić** 4° DAN

10. AK "ARANĐELOVAC"

SC "Šumadija", Aranđelovac
 tel.011/ 8222-655
 trener: **Irena Jakovljević** 2° DAN

5. AK "ISTOK"

Lješka 6, Beograd
 tel.011/ 424-008
 trener: **Njegoš Đaković** 4° DAN

11. AK "IKEDA"

Niš
 tel./fax: 018/ 530-658
 tel: 064/ 116-28-86
 treneri: **Dragan Antić** 1° DAN
Igor Strahinić 1° DAN
 e-mail: ikeda@bankerinter.net

6. AK "HARAGEJ"

Vršac
 tel.013/ 821-880
 trener: **Mitar Filipović** 3° DAN

Steven Seagal

U narednom broju:

Steven Sigal - biografija

